

Riksdagen

Stenografiska uppteckningar

vid EU-nämndens sammanträden

2011/12:37

Stenografiska
uppteckningar
2011/12:37

Fredagen den 1 juni

1 § Rättsliga och inrikes frågor

Statssekreterare Magnus G Graner

Återrapport från möte i Europeiska unionens råd för rättsliga och inrikes frågor den 26–27 april 2012

Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för rättsliga och inrikes frågor den 7–8 juni 2012

Anf. 1 ORDFÖRANDEN:

Jag förklarar sammanträdet öppnat och hälsar statssekreterare Graner med medarbetare välkomna. Anledningen till att justitieministern inte företräder regeringen är att hennes yngste son i dag tar studenten.

Vill statssekreteraren säga någonting om återrapporten från mötet i rådet den 26–27 april?

Anf. 2 Statssekreterare MAGNUS G GRANER:

Herr ordförande! Jag tänkte säga några ord om den. En av frågorna på RIF-rådets dagordning var förslaget till direktiv om användning av passageraruppgifter, så kallade PNR-uppgifter, för att bekämpa grov brottslighet inklusive terroristbrottslighet.

Vid mötet kom rådet överens om att gå vidare i förhandlingsarbetet genom att involvera Europaparlamentet. Den kompromisstext i PNR-direktivet som ordförandeskapet har föreslagit ska användas som utgångspunkt i förhandlingarna med parlamentet. Efter att parlamentet förhandlat med rådet och kunnat godta förslaget lämnas det tillbaka till rådet. Vi har då att formellt anta eller inte anta direktivet, såsom förslaget ser ut efter behandlingen i parlamentet. Vi kommer alltså att återkomma till riksdagen i fråga om PNR-direktivet.

Vid RIF-rådet presenterade kommissionen sitt förslag till direktiv om frysning och förverkande vid brott i Europeiska unionen. Syftet med förslaget är att stärka medlemsstaternas system för frysning och förverkande av tillgångar som härrör från brottslig verksamhet. Som ni vet innehåller förslaget minimiregler om frysning och förverkande i straffrättsliga förfaranden genom förverkande efter fällande brottmålsdom, förverkande utan samband med fällande brottmålsdom och förverkande hos tredje man. Förhandlingarna om förslaget kommer att inledas nu i maj.

Ordförandeskapet fick också riktlinjer utstakade inför det fortsatta arbetet med förslaget till förordning om ömsesidigt erkännande av skydds-

åtgärder i civilrättsliga förfaranden samt arbetet med frågan om EU:s anslutning till den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

I övrigt ber jag att få hänvisa till den skriftliga rapporten.

Anf. 3 ORDFÖRANDEN:

Vi lägger återrapporten till handlingarna.

Vi går till punkt 3 på dagordningen, Förvaltningen av Schengensamarbetet. Det är en besluts- och diskussionspunkt. Den är lite krångligt upplagd.

Anf. 4 Statssekreterare MAGNUS G GRANER:

Låt mig innan vi går in på punkterna uppmärksamma er på att vi ännu inte fått den slutliga dagordningen. Coreper sammanträder även nästa vecka för att fastställa den. Det är som vanligt alltså.

Schengenfrågorna kommer upp under tre olika dagordningspunkter. Jag tänkte ta allt i ett sammanhang, och sedan kan vi bena upp det hela efteråt om så skulle behövas.

Vad gäller den första delen kommer rådet att hålla en politisk diskussion om relevanta Schengenfrågor som kan grundas på den rapport som kommissionen presenterade den 16 maj. Rapporten är relativt allmänt hållen och innehåller inga konkreta diskussionsfrågor. Ovanpå det har ordförandeskapet emellertid valt ut ett par frågeställningar för att försöka rikta debatten. Det gäller så kallade sekundära förflyttningar och viseringsfrågor. Vår inriktning kommer att vara att i första hand lyssna in om kommissionen har några idéer om konkreta åtgärder som inte redan är under genomförande.

Kommissionen har i rapporten lyft fram det ökande migrationstrycket mot den yttre gränsen, särskilt vid ett antal så kallade hot-spots, det vill säga inströmningspunkter, som vid den grekisk-turkiska landgränsen. Frågan gäller också insamlande av aktuell och tillförlitlig statistik vad gäller så kallade sekundära förflyttningar inom EU, det vill säga personer som förflyttar sig inom Schengenområdet utan att ha laglig rätt att vistas där.

Vi anser givetvis att det är bra om vi kan få tillförlitlig och uppdaterad statistik på det området. Uteblivna ansträngningar vad gäller effektivt återvändande av de personer som inte har laglig rätt att vistas här bidrar till att de sekundära förflyttningarna inom EU förekommer. Samarbetet med andra medlemsstater, bland annat i form av gemensamma återtagandeavtal som EU ingått och förhandlat med andra länder, är därför viktigt i sammanhanget.

Vad gäller viseringsfrågorna vill ordförandeskapet diskutera om den tillfälliga suspenderingsmekanismen, som för närvarande förhandlas med Europaparlamentet, tillsammans med de ganska omfattande processerna för att ett land ska bli viseringsfritt, utgör ett tillräckligt instrument för att EU ska vilja gå vidare med ytterligare viseringsfrihetsprocesser framöver.

Detta ska ses mot bakgrund av framför allt den inströmning av asylsökande som saknat skyddsbehov, vilket blev en effekt av de viktiga besluten om viseringsfrihet för länderna på västra Balkan. Det handlar om människor som sökte sig bort från ekonomiska svårigheter och soci-

ala problem i hopp om ett bättre liv. Denna effekt blev dock mycket kostsam och innebär en stor belastning på asylsystemet i destinationsländerna, däribland Sverige.

Det är viktigt att man lär sig av erfarenheter och regelbundet ser över regelverken och anpassar dem till den verklighet som finns. Det ska dock inte innebära ett slut för ytterligare beslut om viseringsfrihet för länderna i EU:s närområde, men processerna för att nå fram till beslut om viseringsfrihet måste bli mer gedigna. De krav som ställs på länder som ska bli viseringsfria, exempelvis vad gäller minoritetsskydd och grundläggande rättigheter, behöver stärkas. Suspenderingsmekanismen kommer att vara ett viktigt instrument att använda om ett beslut om viseringsfrihet trots detta visar sig få oönskade konsekvenser.

Svaret på frågan som ställs är att vi inte i dag vet om suspenderingsmekanismen och de grundläggande viseringsprocesserna kommer att vara tillräckliga, men de utgör en god utgångspunkt för att kunna ta ytterligare steg mot viseringsfrihet i framtiden. Det är den första punkten och de frågor som där kommer upp.

Den andra och tredje punkten på dagordningen gäller två rättsakter. Det har varit trögt i förhandlingsarbetet, men det är ordförandeskapets ambition att man ska kunna hitta en kompromiss och nå politisk enighet om bägge dessa rättsakter. Därefter kan man föra akten framåt genom att påbörja informella trilöförförhandlingar med Europaparlamentet.

Den första rättsakten gäller ett nytt utvärderingssystem för Schengen-frågor. Skillnaden mot dagens system är bland annat att kommissionens roll i utvärderingsarbetet förstärks. Kommissionen kommer att ansvara för planeringen och genomförandet av utvärderingarna, men det kommer att ske tillsammans med experter från medlemsstaterna. Frontex och Europols roller i utvärderingsarbetet kommer också att förtydligas.

Den kompromiss man presenterat innebär emellertid att det även fortsättningsvis blir rådet som ska anta eventuella rekommendationer om åtgärder riktade mot det utvärderade landet. Den delen överlåter man alltså inte till kommissionen.

En mycket svår förhandlingsfråga har varit den rättsliga grunden där medlemsstaterna och rådets rättstjänst inte har samma uppfattning som kommissionen. Kompromissförslaget går på medlemsstaternas linje.

Den andra rättsakten gäller förändringar i Schengens gränskodex. Det gäller dels nya rekommendationer som kan ges om allvarliga brister uppdagas vid en utvärdering, dels förnyade regler om när kontroller kan uppföras vid inre gräns.

Det införs även en så kallad skyddsklausul som innebär att gränskontroller kan upprättas mot ett visst land som en yttersta åtgärd om landet inte upprätthåller det gemensamma regelverket och därmed utsätter Schengensystemet för en oacceptabel risk.

Vi har haft ett antal frågor som varit viktiga för Sverige i förhandlingsarbetet. Till att börja med har vi gett vårt stöd till att kommissionen får ett större ansvar för utvärderingsmekanismen. Vi tror att det är bra med en oberoende aktör som huvudansvarig. Vidare har vi velat säkerställa att beslut om att återupprätta gränskontroller vid hot mot den inre säkerheten och allmänna ordningen i den egna staten även fortsättningsvis ska fattas av medlemsstaten själv, inte av kommissionen. Vi har även välkomnat att kriterierna för och uppföljningen av när man återupprättar

2011/12:37

1 juni

kontroller förtydligas. Vi har bedömt att risken för missbruk eller för att den fria rörligheten inskränks av populistiska eller andra icke-legitima skäl därmed minskar.

Slutligen har vi gett vårt stöd åt den så kallade skyddsklausulen, det vill säga att vi på gemenskapsnivå ska kunna agera genom att återupprätta gränser om ett land, oavsett anledning, självt inte upprätthåller gränserna och heller inte upprätthåller det gemensamma regelverket, eftersom det skulle kunna leda till risker för övriga medlemsstater.

Vår bedömning är att det kompromissförslag som ordförandeskapet presenterat på ett acceptabelt sätt tillgodoser våra ståndpunkter. Det är dessutom viktigt att frågan kan föras framåt. Vi avser därför att stödja kompromissförslaget.

För att summera, herr ordförande, vill jag säga att det är en mycket bred agenda på Schengenområdet. Jag hoppas att jag lyckats sortera de olika ärendena och vad som är diskussion respektive beslut.

Anf. 5 JOHNNY SKALIN (SD):

Herr ordförande! Generellt kan jag säga att vi anser att varje medlemsstat måste få förtroendet att själv välja var, hur och när man vill kontrollera de inre gränserna. Till skillnad från regeringen anser vi att det inte enbart ska gälla vid inre säkerhet och ordning. Det finns inget land som helt utan anledning sätter upp ytterligare gränsskydd och kontroller vid de inre gränserna.

När det gäller debatten om datainsamling anser vi att det självfallet måste finnas verktyg för att kunna använda den möjlighet som finns att kontrollera sekundära förflyttningar.

Utifrån det jag här anför vill jag anmäla avvikande mening i förhållande till regeringens förslag.

Anf. 6 ORDFÖRANDEN:

Är innebörden av det du säger att ni egentligen är emot Schengensamarbetet?

Anf. 7 JOHNNY SKALIN (SD):

Vi tycker att vi ska kunna implementera ett stärkt gränsskydd när det är erforderligt. Man kan låta medlemsstaterna själva avgöra det i stället för att specificera det så att det enbart får ske när det är fråga om extrema situationer. Vi anser att det är upp till varje enskild stat att avgöra i vilka situationer gränsskyddet behöver stärkas.

Anf. 8 Andre vice talman ULF HOLM (MP):

Herr ordförande! Jag tackar för föredragningen. Det finns med många punkter, och jag kommer säkert att glömma att kommentera någon. Men generellt är det uppenbart att debatten handlar om att det ska vara svårare att ta sig till Schengenområdet. Det handlar om att motverka diverse grupper att ta sig hit.

Jag ska nämna ett aktuellt fall. Jag har en kompis som ska komma från Indien till Sverige, men det är nästan helt omöjligt att få ett Schengenvisum. Det är hur många papper som helst som ska lämnas in. Man ska vara närvarande på ambassaden och även intervjuas. Det är inte lätt att

åka som turist till Sverige eller andra länder. Då är det väldigt märkligt när näringsutskottet och Näringsdepartementet samtidigt säger att det måste komma fler turister till Sverige. Det är inte så lätt att komma som turist till Sverige från ett land utanför Schengenområdet.

Detta är problematiken. Sverige borde därför verka för att det ska bli enklare att få turistvisum. Viseringen bör underlättas. Jag har dock full förståelse för att det kan vara lite mer komplicerat om man ska flytta hit eller söka arbete.

Sverige bör i debatten framföra att det ska vara enklare. Nu går hela debatten ut på att det ska bli svårare att komma hit, och det bör Sverige motverka. Vi får väl hoppas att vi har några andra länder som är på vår sida i den debatten.

Det är allmänt känt att vi ogillar att enskilda länder ska få införa starka gränskontroller mot andra Schengenländer. I flera av de fallen kan man misstänka – och det sade statssekreteraren också – att det finns protektionistiska och kanske till och med främlingsfientliga skäl till att man vill stänga gränserna och försvåra rörlighet mellan Schengenländer. Vi har samma åsikt som regeringen i den frågan. Detta ska förhindras.

Jag kan tycka att kompromissen är okej, även om jag skulle vilja förflytta den i lite mer generös riktning. Men vilka länder har vi på vår sida? Kommer det att finnas länder som inte stöder kompromissen, och vilka är det i så fall? Kommer kompromissen att gå igenom, eller kommer det att bli en ny diskussion på rådet där vissa länder vill göra det ännu svårare? Hurdan kommer utvecklingen att bli? Kan man få svar på det?

Anf. 9 JACOB JOHNSON (V):

Vänsterpartiet har länge haft en kritisk inställning till Schengensamarbetet. Det framgick bland annat i överläggningen med justitieutskottet i september förra året. Jag får hänvisa till vad som där sägs om vår kritik av Schengensamarbetet, till exempel dess överstatlighet, även om vi har välkomnat det analysarbete som pågått.

Jag vill också hänvisa till en vänsterståndpunkt i ett annat ärende som jag tycker har bäring på detta. Det gäller punkt 7, som var uppe i socialförsäkringsutskottet i går. Det finns lagt på bordet. Där har vi, lite grann med anknytning till det som Ulf Holm säger, utvecklat vår syn att man också måste titta på möjligheter att få asyl inom EU. Det är den tyngdpunkten.

Med hänvisning till dessa två dokument anmäler jag avvikande mening från Vänsterpartiets sida.

Anf. 10 Statssekreterare MAGNUS G GRANER:

Jag vill börja med att säga att jag verkligen vill undvika att ge mig in i en allmän och bred debatt om asylfrågor och migrationsfrågor. Låt mig bara apropå Ulf Holms och Jacob Johnsons inlägg notera att jag inte delar uppfattningen att det som nu ska diskuteras kan rubriceras som att man ska göra det allmänt svårare att komma hit. Det är tydligt att den första punkten handlar om den interna rörligheten inom systemet för sådana som tagit sig hit utan att ha rätt till det. Om man håller sig till den speciella frågan behöver man inte diskutera huruvida det var rätt eller fel att de kom in, utan det är bara att konstatera att de är här olagligen. När man väl har konstaterat det är det rimligt att vidta åtgärder för att titta på

den interna rörligheten. Man behöver inte diskutera om det var rätt eller fel att det var otillåtet för dem att komma in.

När det gäller viseringsfriheten vill jag nog påstå att det omvända förhållandet gäller. Diskussionen kommer att röra effekterna av viseringsfrihet i syfte att bädla för bättre och fler beslut om viseringsfrihet. Men det är viktigt att utvärdera de redan fattade besluten för att få en bättre grund för framtida beslut. När det gäller att stänga gränserna vid olika situationer är det fortfarande på det sättet att varje regering har det yttersta ansvaret för den inre säkerheten på sitt territorium. Därför är det nödvändigt för en regering eller ett land att ha möjligheter att fatta beslut om att stänga gränserna. Det är regeringens absoluta övertygelse att det är nödvändigt att en regering har den möjligheten.

Även när det gäller populismen är inriktningen snarare den omvända, skulle jag nog påstå. Syftet med att ha fler och tydligare regler för när man ska kunna stänga gränsen och hur det ska gå till är att minska risken för populistiska beslut och omgärda den rätt som en stat alltid måste ha med ett visst regelverk. De frågor som nu är uppe syftar inte till att allmänt göra det svårare att komma in.

Jacob Johnson nämnde asylfrågan. Den är över huvud taget inte uppe till diskussion, så den lämnar jag.

Anf. 11 Andre vice talman ULF HOLM (MP):

Jag skulle vara glad över att få svar även på mina avslutande frågor om förhandlingsläget med andra länder.

Anf. 12 Statssekreterare MAGNUS G GRANER:

Jag ber om ursäkt för det. Jag vet faktiskt inte själv hur det ser ut, så jag lämnar ordet till Anders Fällgren, som är med i förhandlingarna.

Anf. 13 Kanslirådet ANDERS FÄLLGREN:

Man kan så klart inte förutse exakt vad som kommer att hända på rådets möte, men den bild vi har av de senaste Coreperbehandlingarna är att det finns ett stöd. Det här beslutet kommer att tas med kvalificerad majoritet. Det finns stöd för kompromissförslaget från Danmark. Därför har vi också valt att stödja det, eftersom de är för processen.

Ni har alla sett att det finns enskilda länder som gått ut på minister-nivå och sagt att de i högre grad vill ha en egen nationell process för när bland annat skyddsklausulen ska kunna tillämpas. Men bedömningen nu är att den linjen inte har stöd av en majoritet på något sätt.

Jag säger alltså detta med reservation för vad som kan hända fram till rådets möte.

Anf. 14 JOHNNY SKALIN (SD):

Krävs det total enighet i frågan, eller räcker det med en kvalificerad majoritet?

Anf. 15 Kanslirådet ANDERS FÄLLGREN:

Det är två rättsakter. Som förslaget nu ser ut och med den rättsliga grund man har valt antas en av rättsakterna, den som gäller utvärderingsprocessen, med kvalificerad majoritet av rådet. För den andra rättsakten,

som handlar om att återupprätta inre gräns, gäller det ordinarie lagstiftningsförfarandet, så den antas med kvalificerad majoritet av rådet och dessutom i medbeslutande med parlamentet.

Vad som händer vid detta rådsmöte är att man antar en politisk inriktning för att sedan förhandla med parlamentet för att få en slutlig lydelse som kommer att kunna antas formellt i ett senare skede. När det gäller den politiska debatten är det inget beslutsförfarande över huvud taget.

Anf. 16 ORDFÖRANDEN:

Vill statssekreteraren lägga till någonting?

Anf. 17 Statssekreterare MAGNUS G GRANER:

Nej tack.

Anf. 18 ORDFÖRANDEN:

Jag sammanfattar med att det finns två avvikande meningar, den ena från Sverigedemokraterna, som menar att varje land självt ska kunna kontrollera sina gränser utan några särskilda kriterier i Schengensamarbetet, den andra från Vänsterpartiet, som hänvisar till ställningstaganden från september 2011 i justitieutskottet och från den 31 maj i år i socialförsäkringsutskottet. Även med hänsyn tagen till dessa avvikande meningar finns det stöd för regeringens position i beslutsärendena och stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna under diskussionspunkten.

Nästa punkt är punkt 9 om EU:s strategi för kampen mot terrorism.

Anf. 19 Statssekreterare MAGNUS G GRANER:

Herr ordförande! Vid slutet av varje ordförandeskap informeras ministrarna av EU:s antiterrorismsamordnare om vad som har gjorts inom EU för att bekämpa terrorismen. Samordnaren, som heter Gilles de Kerchove, har inför detta tagit fram ett diskussionsunderlag. I underlaget beskriver han valda delar av pågående arbete. Han beskriver också vad som kan förbättras. I slutet sammanfattar han med att ge sina egna rekommendationer till EU och medlemsstaterna. Rekommendationerna tar sikte på att bättre utnyttja EU:s olika organ, till exempel Eurojust. Särskilt lyfter samordnaren fram behovet att utökat internationellt samarbete utanför EU.

I bakgrunden pekar samordnaren på riskerna med attentat utförda av personer som agerar i huvudsak ensamma. En annan hotbild som beskrivs är att det finns vissa områden i länder utanför EU där staterna har liten kontroll över sitt territorium. Där finns risk att det bildas frizoner för attentatplanering och träning.

Regeringen välkomnar antiterrorismsamordnarens uppdatering och diskussionsunderlag. Vi kan särskilt välkomna att samordnaren så tydligt vill förbättra det internationella arbetet med att se till att alla åtgärder i kampen mot terrorism sker i enlighet med de mänskliga rättigheterna och de principer som kännetecknar en demokratisk rättsstat. Det är också en utgångspunkt i Sveriges egen nationella strategi mot terrorism.

Rådet förväntas notera informationen från samordnaren. Även Europaparlamentet får diskussionsunderlaget för kännedom. Detta är alltså en

2011/12:37

1 juni

informationspunkt. Vi får återkomma kring eventuella konkreta förslag som senare kan komma att presenteras.

Jag kan också informera nämnden om att det vid rådsmötet i april hölls en ministerlunch där man diskuterade samarbetet mot terrorism. Den biträdande chefen för amerikanska Department of Homeland Security, Jane Holl Lute, deltog, liksom chefen för den danska säkerhetspolisen, Jacob Scharf. Den senare betonade bland annat vikten av samarbete mellan säkerhetstjänsterna inom EU.

Anf. 20 Andre vice talman ULF HOLM (MP):

Det borde väl vara en självklarhet att arbetet ska ske i enlighet med mänskliga rättigheter. Det är fantastiskt att man har kommit på det nu. Det är inte en dag för tidigt.

Finns det i utvärderingen med någonting om att man ska utvärdera de integritetsregelverk som finns och hur det påverkar privatpersoner etcetera?

Anf. 21 Statssekreterare MAGNUS G GRANER:

Nej, det finns inte med. Jag ska vara uppriktig och säga att jag själv inte har läst hela rapporten. Men mina medarbetare, som har gjort det, säger att det inte finns med.

Det är väl utmärkt att man också ibland säger självklarheter, så att man påminner sig om att det är på ett visst sätt.

Anf. 22 Andre vice talman ULF HOLM (MP):

Herr ordförande! Då kan det bli ett medskick till regeringen inför höstens arbete att man tar med detta i förhandlingarna och tar upp att man även ska ha en utvärdering av de lagar som man har infört, särskilt när det gäller hur privatlivet påverkats.

Anf. 23 ORDFÖRANDEN:

Jag sammanfattar. Vi tackar för informationen. Ulf Holms medskick om integritetsfrågorna noteras.

Nästa punkt, punkt 10, handlar om en global allians mot sexuell exploatering av barn på internet.

Anf. 24 Statssekreterare MAGNUS G GRANER:

Bakgrunden till denna dagordningspunkt är att enskilda länder själva inte nämnvärt kan påverka den enorma volym barnpornografi som finns tillgänglig på internet. Redan i dag pågår ett omfattande internationellt samarbete, men det måste förstärkas. En utveckling behöver till att börja med ske på EU-nivå. Men vi behöver också gå utanför EU. USA är en huvudaktör, bland annat därför att en så stor del av barnpornografen finns där.

Ordförandeskapet har nu tagit fram rådsslutsatser som syftar till att lägga fast ramarna för en EU-hållning i frågan om att skapa en global allians mot sexuell exploatering av barn på internet. Ordförandeskapet har också tillsammans med kommissionen tagit fram ett underlag som närmare beskriver målsättningarna för arbetet. Avsikten är att ta upp

frågan om en global allians med USA vid justitieministermötet EU–USA i Köpenhamn den 20–21 juni.

2011/12:37

1 juni

Vi ställer oss bakom rådsslutsatserna och det non-paper som har presenterats. Vi vill gärna medverka till att det internationella samarbetet mot barnpornografi på internet förstärks. Bland flera viktiga frågor som nu tas upp tycker vi att det är glädjande att identifiering av de barn som avbildas lyfts fram. Alltför få barn identifieras. Detta är därför en viktig utvecklingsfråga.

Anf. 25 JACOB JOHNSON (V):

Jag har en fråga om rubriken. Det är en global allians mellan EU och USA. Är det hela världen?

Anf. 26 Statssekreterare MAGNUS G GRANER:

Det är inte vi som har valt rubriken. Jag förmodar att det är en översättning av det engelska Global Alliance. Det är inte partisekreterarna i de fyra regeringspartierna som har hittat på rubriken.

Anf. 27 ORDFÖRANDEN:

Jag finner att det finns stöd för regeringens position under punkt 10. Punkt 11 handlar om Europols informationssystem.

Anf. 28 Statssekreterare MAGNUS G GRANER:

Det här förslaget rör rådsslutsatser om bättre användning av Europols centrala informationsdatabas EIS. Bakgrunden är att EIS under en följd av år inte har nått upp till sin fulla potential. Det främsta skälet är att många medlemsstater inte i tillräcklig omfattning skickat in relevant information till EIS på det sätt som Europolradsbeslutet föreskriver. Under de senaste åren har disciplinen att skicka in informationer förbättrats, men fortfarande finns det utrymme för ytterligare förbättring. I synnerhet är det stora skillnader när det gäller mängden information som respektive medlemsstat bidrar med.

Sverige tillhör de medlemsstater som bäst levt upp till kravet i radsbeslutet att förse EIS med information. Vi har vid flera tillfällen under de gångna åren stött Europol och kommissionen när de vädjat till medlemsstaterna att skärpa sig.

Vi välkomnar därför ordförandeskapets initiativ att än en gång, och nu på politisk nivå, föra upp denna angelägna fråga.

Anf. 29 ORDFÖRANDEN:

Jag finner att det finns stöd för regeringens position under punkt 11. Punkt 13 handlar om rätt till advokat.

Anf. 30 Statssekreterare MAGNUS G GRANER:

Som ni känner till behandlar det här direktivförslaget rätten för misstänkta och tilltalade samt personer som är eftersökta i enlighet med en europeisk arresteringsorder att få tillgång till försvarare i straffrättsliga förfaranden mot dem. Vidare innehåller förslaget regler om rätten för misstänkta och tilltalade som berövats sin frihet att få en tredje person, till exempel en anhörig, underrättad om frihetsberövandet.

Tillgång till försvarare enligt direktivförslaget innebär bland annat att den misstänkte har rätt att få tillgång till en försvarare före det första polisförhören, att försvararen får närvara vid förhören och vissa utredningsåtgärder samt att den misstänkte har en rätt att kommunicera med sin försvarare. Om den misstänkte är frihetsberövad ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att den misstänkte ska kunna utnyttja sin rätt till tillgång till en försvarare på ett effektivt sätt.

Direktivet ska antas i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, vilket innebär att Europaparlamentet och rådet gemensamt på förslag av kommissionen antar direktivet. Beslut fattas sedan i rådet med kvalificerad majoritet. Förhandlingarna i behörig rådsarbetsgrupp har pågått sedan sommaren 2011.

Vid det här rådsmötet önskar ordförandeskapet nå en överenskommelse om en allmän inriktning om innehållet i direktivet för att därefter kunna inleda förhandlingar med Europaparlamentet.

Processuella rättigheter är en högt prioriterad fråga för Sverige, inte minst eftersom färdplanen för processuella rättigheter antogs under det svenska ordförandeskapet hösten 2009. Åtgärder för att stärka misstänkta och tilltalades processuella rättigheter förbättrar förutsättningarna för det rättsliga samarbetet. Det första och det andra steget enligt färdplanen, ett direktiv om rätten till tolkning och översättning och om rätten till information, har redan antagits. Arbetet med denna åtgärd har dock visat sig svårare än arbetet med de tidigare åtgärderna. Det beror till stor del på att medlemsstaternas processuella system ser olika ut.

Sverige har i förhandlingarna drivit på för att nå ett ambitiöst resultat men samtidigt visat flexibilitet i syfte att nå en överenskommelse då det är viktigt att arbetet med färdplanen fortskrider. Ordförandeskapets kompromissförslag bedöms vara så ambitiöst som det är möjligt. Sverige bör därför kunna ställa sig bakom det.

Anf. 31 KERSTIN HAGLÖ (S):

Jag vill tydliggöra den socialdemokratiska ståndpunkten. Vi har tidigare haft två synpunkter på detta. Det har gällt rätten att kommunicera vid frihetsberövande och principen om bevisvärdering. Jag fick ett klargörande och bra svar i går i utskottet när det gäller rätten att kommunicera vid frihetsberövande, som egentligen innebär – jag tycker inte om rubriken – att man ska få en namngiven person underrättad om att man är frihetsberövad.

Jag har också uppfattat det så att principen om fri bevisvärdering är struken från förslaget.

Därför tycker vi att detta är ett mycket bra förslag och står bakom den svenska ståndpunkten.

Anf. 32 JOHNNY SKALIN (SD):

Sverigedemokraterna anser principiellt att skyddet för en tilltalads rättigheter i Sverige och rättegångsbalkens utformning ska bestämmas nationellt. Men om något land i EU har undermåliga regler borde det vara lämpligt att påtala för medlemsstaten att vi inte accepterar dessa förhållanden om de tänker lagföra någon av våra medborgare. Med det sagt ställer vi oss bakom det ändringsförslag som justitieutskottet kom fram till när frågan behandlades i veckan.

För att vara alldeles tydlig vill jag säga att det som har hänt när det gäller den fria bevisprövningen är att den finns kvar så att det är helt klart att det är det som har varit resultatet av förhandlingen. Vi behöver inte ändra vår princip om fri bevisprövning.

Anf. 34 ORDFÖRANDEN:

Jag finner att det finns stöd för regeringens position under punkt 13. Punkt 14 handlar om Bryssel I.

Anf. 35 Statssekreterare MAGNUS G GRANER:

I Bryssel I-förordningen, som är tillämplig på privaträttsliga tvister, finns bestämmelser om erkännande och verkställighet av en dom i en annan medlemsstat. Förordningen innehåller också regler om vilken domstol som ska vara behörig att pröva en gränsöverskridande tvist.

För ett och ett halvt år sedan lade kommissionen fram ett förslag till revidering av förordningen. De ändringar som föreslogs syftade till att göra det lättare att verkställa domar i EU och förenkla handläggningen av gränsöverskridande tvister.

I december 2011 beslutade RIF-rådet om politiska riktlinjer för de delar av förordningen som rörde erkännande och verkställighet. På informella RIF-rådet i januari diskuterades om förordningens behörighetsregler ska gälla även i förhållande till dem som har sin hemvist utanför EU. Efter ett mycket intensivt förhandlingsarbete under det danska ordförandeskapets ledning är avsikten att rådet nu ska fatta beslut om en allmän inriktning gällande förordningstexten. Skältexter och bilagor till förordningen kommer därefter att fortsätta att behandlas.

Den största nyheten med revideringen, som regeringen har informerat om vid tidigare samråd i EU-nämnden, är att man framöver ska kunna verkställa en dom i en annan medlemsstat utan att det behövs någon särskild verkställbarhetsförklaring från domstol, med ett tekniskt ord exekvatur.

Det har varit en självklar utgångspunkt för regeringen i förhandlingarna att det ska vara lättare att verkställa domar i EU. Sverige har därför välkomnat att kravet på verkställbarhetsförklaring avskaffas.

En fråga av särskild angelägenhetsgrad som Sverige har bevakat i förhandlingarna har varit att ändringarna i förordningen inte försvårar möjligheten att upprätthålla de skilda lösningarna för reglering av tryck- och yttrandefriheten som finns i medlemsstaterna. Sverige har kunnat konstatera att denna fråga har fått en tillfredsställande lösning.

Kommissionens förslag innebar att förordningens behörighetsbestämmelse skulle utvidgas till att omfatta även den som har sin hemvist utanför EU. Från svensk sida kunde vi se vissa fördelar med ett sådant förslag, bland annat genom att det skulle öka förutsägbarheten för privatpersoner och företag. En sådan utvidgning är dock inte oproblematisk, och det har funnits ett starkt motstånd bland många medlemsstater. Vi kan mot denna bakgrund godta det kompromissförslag som har förts fram och som innebär att en utvidgning endast kommer att avse situationer där en konsument eller arbetstagare vill väcka talan mot en näringsidkare eller arbetsgivare i tredjeland.

Revideringen behandlar också förhållandet mellan förordningen och skiljeförfaranden. Frågan har varit mycket omdiskuterad, och det finns skilda meningar mellan medlemsstaterna. Skiljeförfarandeindustrin i EU omsätter nästan 30 miljarder kronor per år. Det råder hård konkurrens mellan olika skiljecentrum i Europa. Det finns därför starka nationella intressen i frågan.

Från svensk sida har det varit viktigt att uppnå rätt balans mellan skydd i skiljeförfaranden och enskildas rätt till domstolsprövning. Det handlar om att parterna ska kunna lita på att deras val av skiljeförfarande som tvistelösningsmetod respekteras samtidigt som den som menar att han eller hon inte är bunden av att skiljeavtal inte ska fräntas möjligheten att med stöd av förordningen få frågan om skiljeavtalets giltighet prövad av en domstol. Vi tycker att ordförandeskapets kompromissförslag på ett bra sätt balanserar de intressen som finns.

Anf. 36 KARL SIGFRID (M):

Statssekreteraren nämnde tryck- och yttrandefriheten och att det fanns ett tillfredsställande skydd för dessa. Jag är lite nyfiken på hur ett scenario skulle kunna se ut där det här skulle kunna hamna i konflikt med dessa grundlagar. Vad är det för skrivningar som vi har som hanterar det?

Anf. 37 Rättssakkunnige ERIK TIBERG:

Som svar på Karl Sigfrids fråga kan man säga, om man bara kort ska redogöra för vilket skydd som finns nu, att det enligt det gällande texten i Bryssel I har varit så att man kan vägra att erkänna eller verkställa en dom om den uppenbart strider mot grunderna för rättsordningen. Det innebär att en dom som vi vill verkställa här i Sverige kan vägras om den uppenbart skulle strida mot grunderna för rättsordningen. Det skulle möjligen kunna vara att den strider mot tryckfrihetsförordningen eller yttrandefrihetsgrundlagen.

Det scenariot skulle möjligen vara att ett svenskt mediebolag eller en enskild journalist blir stämda utomlands och dömda att betala skadestånd för en publicering här och att man sedan vill verkställa domen här i Sverige. Det är det problemet som vi framför allt har försökt att mota, men där har vi kunnat konstatera att det är status quo-läge som gäller nu.

Anf. 38 ORDFÖRANDEN:

Jag finner att det finns stöd för regeringens position under punkt 14 om Bryssel I.

Nästa punkt är punkt 16 om den fleråriga budgetramen och de rättsliga frågorna där.

Anf. 39 Statssekreterare MAGNUS G GRANER:

Det här rör finansieringsprogram. Det är punkt 16 a som är vår och som jag ska tala om. Den 15 november 2011 presenterade kommissionen förslag till två finansieringsprogram på det rättsliga området, nämligen Rättviseprogrammet respektive programmet Rättigheter och medborgarskap. Under våren har dessa förslag förhandlats i rådet. Nu avser ordförandeskapet att anta en partiell allmän inriktning på rådsmötet.

Rättviseprogrammets syfte är att bidra till att skapa ett genuint område av rättvisan genom att främja straffrättsligt och civilrättsligt samarbete. Det ska leda till en mer effektiv och samordnad tillämpning av unionslagstiftningen i det rättsliga samarbetet och öka tillgången till rättvisan. För att åstadkomma detta föreslås resurser som ska öka allmänhetens medvetenhet och kunskaper om EU och dess politik, stödja utbildning och informationsåtgärder, stärka nätverk samt underlätta gränsöverskridande samarbete. Vidare betonas vikten av rättslig utbildning som ett led i att öka det ömsesidiga förtroendet för medlemsstaternas rättssystem.

Förslaget innebär att man slår ihop de nuvarande Straffrätts- och Civilrättsprogrammen. Regeringen kan stödja ordförandeskapets förslag och den partiella allmänna inriktningen.

Anf. 40 JOHNNY SKALIN (SD):

Herr ordförande! Vi tycker inte att vi behöver finansiera programmen i 16 a och 16 b. Vi har fler synpunkter också, men mot bakgrund av regeringens hållning i budgetpolitiken där man vill kvarhålla Sveriges rabatt när det gäller EU-avgiften nöjer vi oss med att anmärka på de här finansieringspunkterna. Jag anmäler därmed en avvikande mening.

Anf. 41 ORDFÖRANDEN:

Det finns en avvikande mening från Sverigedemokraterna som jag ärligt talat inte riktigt hängde med på, men det var väl att Sverigedemokraterna inte vill vara med i finansieringen av detta på europeisk nivå. Även med hänsyn tagen till den avvikande meningen finns det stöd för regeringens position under punkt 16 a.

Punkt 17 handlar om köplagen. Det är en gammal goding.

Anf. 42 Statssekreterare MAGNUS G GRANER:

Förordningsförslaget från i höstas om en gemensam europeisk köplag behandlades förra året på RIF-rådsmötena både i oktober och i december. Först presenterade kommissionen förslaget, sedan gavs medlemsstaterna en möjlighet att utbyta åsikter och nu har det blivit dags för rådet att hålla en riktlinjedebatt om förslaget.

Sedan vi var här i december har vi analyserat de svenska remissinstansernas synpunkter. Remisstiden löpte ut i mitten av januari, och i februari hade vi överläggningar med civilutskottet. En bred majoritet av ledamöterna kunde då ställa sig bakom den övergripande svenska ståndpunkten som regeringen föreslagit.

Inom departementet pågår nu en fördjupad analys med målsättningen att vi efter sommaren ska ha en detaljerad inställning till samtliga drygt 200 artiklar i förslaget på plats. Hittills har förhandlingarna präglats av att många medlemsstater har kommit med grundläggande invändningar. Det har bland annat gällt behovet av köplagen och dess grundkonstruktion med valbara alternativa regleringar inom varje rättsordning. Många har även haft frågetecken rörande den rättsliga grunden. Ordförandeskapet har nu varit lyhört för kritiken och vidgat diskussionen till att omfatta dessa grundläggande frågor snarare än att gå in på de enskilda materiella bestämmelserna i köplagen.

Ministrarna ska nu diskutera inriktningen på de fortsatta förhandlingarna med utgångspunkt i ett antal frågor. En av frågorna gäller om det finns anledning att komplettera kommissionens konsekvensanalys med ytterligare klargöranden av behovet av förslaget. En annan fråga är om vi kan avvakta med diskussionen om den rättsliga grunden till dess att den gemensamma köplagens innehåll och utformning fått mer stadga.

Från svensk sida ser vi inte något behov av ytterligare klargöranden. Vi är beredda att konstruktivt arbeta vidare med den del som rör konsumentförhållanden, däremot inte för avtal mellan två näringsidkare. En förutsättning är att vissa grundkrav kan garanteras, bland annat att köplagen får ett väl avvägt konsumentskydd på hög nivå.

Vi bör också vara realistiska i förhandlingsarbetet så att vi inte försätter oss i en situation där vi inleder fleråriga detaljförhandlingar innan vi säkrat att det finns en chans att nå tillräckligt stöd bland medlemsstaterna.

Till att börja med bör vi försöka besvara de frågor och lösa de grundläggande problem som medlemsstaterna lyft fram samt diskutera tänkbara avgränsningar av förslagets tillämpningsområde. Efter att vi skapat en gemensam plattform att bygga förhandlingarna vidare på kan vi börja diskutera det materiella innehållet.

Vi kommer då också att signalera en öppenhet för att även diskutera andra vägar i arbetet med europeisk avtals- och köprätt, till exempel utvecklandet av frivilliga modellkontrakt eller utvecklandet av en verktygslåda för lagstiftaren.

Anf. 43 CARINA OHLSSON (S):

Vi tycker att det är bra att det har fått den här vändningen, för detta med att man skulle få välja vilka regler och lagar man skulle följa tyckte vi inte alls verkade bra. Man måste ha det ena med det andra, och det skulle också vara väldigt svårt för konsumenterna att kunna göra sina röster hörda.

Vi har hela tiden ställt upp på dessa grundkrav och tycker att regeringen ska driva dem när det kommer till konkreta diskussioner och förhandlingar, så vi är väldigt nöjda med det här så långt.

Vi får väl följa frågan. Precis som ordföranden sade är detta en fråga som har varit med väldigt många gånger och som kommer att återkomma. Men än så länge står vi alltså helt bakom regeringen och hoppas att man fullföljer så strikt som man har gjort och också ibland ifrågasätter om det verkligen är nödvändigt när det kommer upp sådana här förslag och då står på sig och säger att det inte ska bli mer regelkrångel än vad som är nödvändigt. Här skulle konsumenterna verkligen ha kunnat komma i kläm och kanske även näringsidkare.

Anf. 44 JOHAN LINANDER (C):

Jag är inne lite på samma variant. Någonstans måste man se om det är värt att jobba vidare. Finns det förutsättningar för att man vid ett slutresultat skulle få en så bra lösning att det är värt att jobba vidare med det? Har den diskussionen förts i rådet?

Anf. 45 Statssekreterare MAGNUS G GRANER:

2011/12:37

1 juni

Jag ser framför mig att den diskussionen kommer upp. Jag tror att jag sade att diskussionen om behovet av detta fortfarande är levande. Låt oss komma ihåg att bakgrunden till det här förslaget inte är ett politiskt önskemål, utan det är en gigantisk akademisk övning under tysk ledning som avsatte enorma mängder dokument. Det här är det som har överlevt hittills.

Anf. 46 ORDFÖRANDEN:

Det var en något ljum hållning till projektet, tycker jag. Men, men.

Jag finner att det finns stöd för regeringens position under punkt 17 om europeisk köplag.

Nästa punkt är övriga frågor, och den går vi förbi, eftersom det är en formpunkt.

Sedan kommer vi till SIS II. Det är den enda punkten som vi behöver ta upp under gemensamma kommittén. Finns det något att säga där?

Anf. 47 Statssekreterare MAGNUS G GRANER:

Vi kommer att få en information. Inga beslut kommer att tas.

Anf. 48 ORDFÖRANDEN:

Vi går vidare. Punkt 3 under gemensamma kommittén är en upprepning av en tidigare punkt som vi redan har behandlat. Frågan är om det finns något att säga under övriga frågor under den gemensamma kommittén.

Anf. 49 Statssekreterare MAGNUS G GRANER:

Nej.

Anf. 50 ORDFÖRANDEN:

Då är vi klara med de rättsliga frågorna för dagen. Tack för i dag!

2 § Rättsliga och inrikes frågor

Statsrådet Tobias Billström

Återrapport från möte i Europeiska unionens råd för rättsliga och inrikes frågor den 26–27 april 2012

Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för rättsliga och inrikes frågor den 7–8 juni 2012

Anf. 51 ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar Tobias Billström och hans medarbetare välkomna till dagens förhandlingar. Vi börjar med att konstatera att det inte finns några A-punkter. Finns det en återrapport som statsrådet vill säga någonting om så varsågod!

Anf. 52 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Tack, ordförande – trevligt att vara här! Helt riktigt har vi en återrapport från RIF-rådet i Bryssel den 26–27 april i år. Där godkände vi en färdplan för EU:s åtgärder rörande migrationstrycket. Färdplanen konkretiserar de redskap som EU har till sitt förfogande på området och ska uppdateras en gång per halvår.

Jag framförde bland annat att vi tycker att det är klokt att fokus i färdplanen ligger på konsolidering och implementering samt på att försöka sammanlänka befintliga åtgärder i stället för att föreslå nya. Färdplanen ger också en utmärkt överblick över de olika initiativen på området.

Vi fick även en uppdatering om förhandlingsläget om det gemensamma europeiska asylsystemet som ska vara inrättat 2012. Jag återkommer strax till den sistnämnda frågan, då det gemensamma asylsystemet är uppe på RIF-dagordningen även denna gång. Jag vill också be att få hänvisa till den skriftliga rapporten.

Anf. 53 EVA-LENA JANSSON (S):

Herr ordförande! Tack, statsrådet! Jag ställde en hel del frågor i går, så dem ska jag inte upprepa, men jag har en fråga kring återrapporten som jag glömde ta upp i går.

När det gäller lägesrapporten och Greklands handlingsplan för asyl-, migrations- och Schengenfrågor pekar man på att inflödet till Grekland är stort, och så skriver man: Problemet måste lösas slutgiltigt varför ett tydligt budskap måste sändas till tredjeländer om att de som inte har rätt att vistas i EU kommer att placeras i förvar och sändas tillbaka.

Hur ska det här budskapet sändas till tredjeländer?

Anf. 54 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Herr ordförande! Det är naturligt att EU hela tiden strävar efter att ha en migrationsdialog med de länder som är avsändarländer. Den dialogen ser ut på ett sådant sätt att man via vanliga diplomatiska kanaler och inte minst nu genom EU:s upprättade utrikestjänst tar kontakter, där man förklarar att EU naturligtvis kommer att upprätthålla sina principer som ju bygger på Genèvekonventionen, på konventionen om de mänskliga rättigheterna och på de direktiv som EU har tagit fram, framför allt skyddsgrundsdirektivet och EU:s asylprocedurdirektiv, men att vi natur-

ligtvis också står på väldigt säker grund i form av folkrätt och internationell rätt när vi upprätthåller principen att den som har fått sin asylansökan prövad också har att lämna det territorium där man vistas i avvaktan på att ansökan prövas.

Det har alltid varit den svenska regeringens hållning, och jag kanske bör tillägga att det gäller oavsett vilka som har regerat det här landet, att internationell rätt och folkrätt ska tolkas på det viset. Det är också den linjen som vi framför från regeringen när sådana här frågor som Eva-Lena Jansson tar upp också blir föremål för förhandlingar inom EU.

Anf. 55 ORDFÖRANDEN:

Vi lägger återrapporten till handlingarna.

Vi går till punkt 4 om det gemensamma europeiska asylsystemet som statsrådet redan har refererat till.

Anf. 56 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Herr ordförande! Under den här punkten ska vi få en lägesrapport från förhandlingarna om rättsakterna i det gemensamma europeiska asylsystemet. Sedan vi träffades inför rådsmötet den 26–27 april har det danska ordförandeskapet inlett informella förhandlingar med Europaparlamentet om ändringar i Dublinförordningen och mottagandedirektivet. Vi har ännu inte sett något resultat av dessa överläggningar.

I går fick ordförandeskapet ett mandat att också påbörja förhandlingar med parlamentet om asylprocedurdirektivet. Den 30 maj, alltså i onsdags, antog kommissionen ett nytt förslag avseende Eurodacförordningen. I och med det finns alla rättsakter som ingår i asylsystemet på bordet. Förslaget kommer nu att presenteras på rådsmötet, och medlemsstaterna kommer att ges möjlighet att lämna sina första preliminära ståndpunkter.

Regeringen har ännu inte hunnit granska förslaget i detalj, men det kan konstateras att kommissionen har tillmötesgått rådets önskan om att införa bestämmelser som ger brottsbekämpande myndigheter åtkomst till systemet. Beträffande tidigare förslag om ändringar i förordningen var regeringen i huvudsak positivt inställd till möjligheterna för brottsbekämpande myndigheter att söka i systemen, förutsatt att man kan garantera ett starkt skydd för personuppgifter.

Förhandlingarna om det gemensamma europeiska asylsystemet går alltså framåt, och målsättningen kvarstår att förhandlingarna ska avslutas före årets slut.

Anf. 57 JOHNNY SKALIN (SD):

Herr ordförande! Det är säkert ganska välkänt, men jag upprepar att vi är principiellt emot att flytta över den här hanteringen till Europainivå och att vi i stället ska bestämma nationellt vad gäller asylsystemet. Därmed inte sagt att man inte kan använda sig av Frontex, EASO och Eurodac nu när de redan existerar och är finansierade.

Däremot tycker vi att man hade kunnat utöka Eurodacförslaget till att inte bara gälla terrorism och organiserad brottslighet utan att man också kan utreda huruvida en person är dömd för brott eller inte i ett tredjeland. Av den anledningen anmäler jag avvikande mening.

Anf. 58 JACOB JOHNSON (V):

Det här är en lägesrapport i första hand. Jag har en fråga om hanteringen visavi socialförsäkringsutskottet. Har den här frågan varit uppe i socialförsäkringsutskottet? Det framgår inte av handlingarna.

Vänsterpartiet har också en annan syn på helheten än vad regeringen har, och det är bland annat delvis utvecklat i den överläggning som var i socialförsäkringsutskottet i går under punkt 7. Jag vill hänvisa till det som ett medskick.

Anf. 59 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Naturligtvis har frågan varit uppe i socialförsäkringsutskottet. Jag var själv där i går och föredrog den, så naturligtvis är det så. Annars skulle vi förmodligen inte sitta här och diskutera den heller, för då skulle vi ha brutit mot riksdagsordningen eftersom frågorna först måste bli föremål för överläggningar med utskottet innan jag kommer hit. Så är det alltså.

Anf. 60 JACOB JOHNSON (V):

Det framgår inte av handlingarna om det var överläggning eller information i går.

Anf. 61 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Det var naturligtvis information eftersom vi ännu inte har ett förslag att ta ställning till.

Anf. 62 ORDFÖRANDEN:

Jag sammanfattar: Detta är uppenbarligen en diskussionspunkt, och det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta diskussionerna.

Vänsterpartiet har ett medskick med den innebörd som ni framförde i socialförsäkringsutskottet i går, den 31 maj. Sverigedemokraterna har en avvikande mening vars kärnpunkt väl är att partiet är emot att flytta asylfrågorna till EU-nivå. Johnny Skalin nickar instämmande.

Då går vi vidare till punkt 7 om verklig och konkret solidaritet.

Anf. 63 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Ordförande! Punkt 7 gäller genomförande av en gemensam ram för verklig och praktisk solidaritet för medlemsstater som är under starkt migrationstryck på grund av blandade migrationsströmmar. Vid rådsmötet den 8 mars antogs rådsslutsatser om detta, vilket jag tidigare har berättat om för er. Det framkom vid rådsmötet önskemål om en uppföljning av hur rådsslutsatserna skulle genomföras, vilket ordförandeskapet lovade att göra i samband med ministermötet i juni. Det är mot bakgrund av detta som ordförandeskapet nu återigen tar upp en diskussion om genomförandet av ramen för solidaritet med särskilt fokus på Grekland.

Ordförandeskapet har nu presenterat ett dokument som underlag för diskussionen om hur man ytterligare kan stärka stödet till den grekiska förvaltningen på migrationsområdet. En ökad solidaritet är en grundläggande del av det gemensamma europeiska asylsystemet. De rådsslutsatser som antogs i mars ger en översikt av vilka åtgärder som finns tillgängliga för att stärka solidariteten. Från svensk sida är det viktigt att det

finns balans i diskussionerna och att det är tydligt att solidaritet inom EU inte bara är en fråga för medlemsstaterna vid Medelhavet. Utgångspunkten är att ett välfungerande europeiskt asylsystem där alla medlemsstaters nationella system är i linje med den gemensamma lagstiftningen och där en asylsökande får sin ansökan prövad på ett likvärdigt sätt i sig självt är den viktigaste garanten för verklig solidaritet.

Arbetet med olika solidaritetsstärkande insatser inom EU fortsätter. Ansträngningar har gjorts i förhandlingsarbetet om rättsakterna på asylområdet och när det gäller stöd till utsatta medlemsländer, främst Grekland. Det är viktigt att det finns möjligheter till ytterligare stöd när det finns ett konkret behov. I första hand anser jag att stödet ska riktas in på kapacitetsbyggande insatser och praktiskt samarbete. Det europeiska stödkontoret för asylfrågor, EASO, har här en betydelsefull roll och hjälper bland annat till med kapacitetsbyggande åtgärder i Grekland genom experter som medlemsstaterna har ställt till stödkontorets förfogande. EASO har därmed en viktig uppgift för att stärka arbetet för ökad solidaritet inom EU.

Anf. 64 JACOB JOHNSON (V):

Jag kan lite skarpt hänvisa till den avvikande mening i frågan som vi i Vänsterpartiet anmälde vid gårdagens överläggning i socialförsäkringsutskottet.

Anf. 65 ORDFÖRANDEN:

Då sammanfattar jag med att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna, men det finns också en avvikande mening från Vänsterpartiet, närmare bestämt en upprepning av ett ställningstagande i socialförsäkringsutskottet i går den 31 maj.

Vi går vidare till punkt 8, Återtagandavtal.

Anf. 66 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Ordförande! Det här är en lägesrapport. Kommissionen har sedan år 2000 fått mandat att förhandla fram ett antal återtagandavtal mellan EU och tredjeländer. 21 mandat har beslutats hittills. 13 av dessa förhandlingar har avslutats, och avtalen har trätt i kraft. Vid rådsmötet kommer vi att få en lägesrapport om de utestående förhandlingarna. Ett välfungerande återvändande är en av förutsättningarna för att Sveriges asylsystem ska vara långsiktigt hållbart. Ingående av återtagandavtal kan bidra till detta. Sverige har därför ingått ett antal bilaterala återtagandavtal med tredjeländer. Det finns dessutom ett värde i att EU:s medlemsstater nära samarbetar i återtagandefrågor, och regeringen stöder därför arbetet med att förhandla och ingå återtagandavtal även mellan EU och tredjeländer.

I sammanhanget vill jag understryka att återtagandavtal på intet sätt får påverka skyldigheten att respektera principen om non-refoulement.

Anf. 67 JOHNNY SKALIN (SD):

Jag undrar vad regeringen gör för att partnerländerna ska ta ansvar för dem som färdas genom deras territorium?

Anf. 68 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Den här frågan är, precis som jag sade i mitt svar under den tidigare punkten, en del av den migrationsdialog som EU kontinuerligt måste ha med länderna i sitt närområde och med länder ännu längre bort. Det är viktigt att förstå att det inte är möjligt att nå en enstaka överenskommelse med ett enda land här, utan här är det hela tiden frågan om samverkan med ett flertal olika medlemsstater. De rutter som människor färdas på innan de kommer till Europeiska unionen går ju genom flera olika länder, och därför är det också svårt att peka ut en enskild åtgärd som skulle kunna lösa problemen. Det handlar om ett fortlöpande arbete.

Å andra sidan kan man säga att när man väl har möjlighet att skapa bättre förutsättningar för samverkan, till exempel genom återtagandeavtal, ska man naturligtvis gripa den möjligheten. Det tycker jag också att EU på ett antal punkter försöker göra genom de mandat som söks respektive faller ut i form av överenskommelser med tredjeländer om återtagande av människor som kommit hit.

Anf. 69 ORDFÖRANDEN:

Då tackar vi för informationen under punkt 8. Vi går till punkt 12, Övriga frågor.

Anf. 70 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Ordförande! Under punkt 12 har vi uppföljning av rådsslutsatser om Vitryssland. Kommissionen kommer att ta upp frågan om rådsslutsatser om Vitryssland i syfte att informera om uppföljningen av slutsatserna. Rådet för utrikes frågor antog den 23 mars i år rådsslutsatser om Vitryssland. I dessa slutsatser understryks att EU står redo att inleda förhandlingar om viseringsförenklings- och återtagandeavtal med Vitryssland i syfte att stärka de mellanfolkliga kontakterna. I slutsatserna beklagar rådet samtidigt den vitryska regeringens icke-konstruktiva position i frågan. Vid rådsmötet i nästa vecka kommer vi alltså att få en information om hur dessa slutsatser följs upp.

Anf. 71 CAROLINE SZYBER (KD):

Herr ordförande! Jag vill bara säga att jag tycker att det är bra att detta följs upp. Det är väldigt viktigt att man är tydlig mot den vitryska regimen när det gäller regimen resesanktioner men samtidigt öppnar upp för befolkningen. Det ska bli intressant att se vad som sägs på mötet, och det är bra att vi följer det här nära. Sverige ska vara ett föredöme i EU-kretsen i den här frågan.

Anf. 72 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Ordförande! Jag kan bara instämma i detta. Allting handlar om balans. Naturligtvis har stora delar av det vitryska folket ett intresse av att kunna röra sig över gränser, men då måste man också från regimen sida vara beredd att fullfölja de åtaganden som kommer av den här typen av regler om viseringsförenklings- och återtagande. De bygger på principer som är utarbetade med hänsyn tagen till mänskliga rättigheter och annat som Europeiska unionen fäster stor vikt vid. Jag delar alltså uppfattningen. Det ska bli intressant att se vad som kommer ut av uppföljningen.

Anf. 73 ORDFÖRANDEN:

Då tackar vi för informationen under punkt 12. Det är väl inget mer som vi begär att få ta upp? Har statsrådet något mer att säga?

2011/12:37

1 juni

Anf. 74 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Tack för att jag har fått möjligheten att komma hit! Jag önskar ordföranden, ledamöterna, ersättarna och tjänstemännen en trevlig helg.

Anf. 75 ORDFÖRANDEN:

Det önskar vi dig också.

**3 § Transport, telekommunikation och energi (telekommunikation)
Statssekreterare Daniel Johansson**

**Återrapport från möte i Europeiska unionens råd för transport,
telekommunikation och energi (telekommunikation) den 13 december 2011**

**Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för
transport, telekommunikation och energi (telekommunikation) den
7–8 juni 2012**

Anf. 76 ORDFÖRANDEN:

Då hälsar vi statssekreterare Daniel Johansson med medarbetare välkommen. Det är alltså Anna-Karin Hatts frågor som vi ska ta upp. Vi börjar med att fråga om det finns något att säga om återrapporten. Det är en ganska gammal återrapport, från ett möte den 13 december. Vill statssekreteraren säga något om den?

Anf. 77 Statssekreterare DANIEL JOHANSSON:

Herr ordförande! Det är inget särskilt jag vill säga om återrapporten.

Anf. 78 ORDFÖRANDEN:

Finns det några frågor om denna halvårsgamla återrapport? Nej, så är inte fallet. Då lägger vi den till handlingarna.

Då går vi in på dagens dagordning och punkt 10, Riktlinjer för transeuropeiska telekommunikationsnät. Det är en informations- och diskussionspunkt. Som ni har sett av kansliets kommentarer hänger punkterna 5 och 10 ihop, men nu tar vi alltså punkt nr 10.

Anf. 79 Statssekreterare DANIEL JOHANSSON:

Herr ordförande! Det här är alltså en punkt som rör riktlinjer för transeuropeiska telekommunikationsnät. Avsikten är att beskriva hur en fond för ett sammanlänkat Europa ska tillämpas för bredband och infrastruktur för digitala tjänster. Ordförandeskapet har presenterat en framstegsrapport som återger läget. Vi kan ställa oss bakom rapporten och tycker att den ger en rättvisande bild. Vid rådsmötet kommer det också att äga rum en orienteringsdebatt om riktlinjerna. Här har ordförandeskapet presenterat två frågor för att strukturera diskussionen.

Den första frågan handlar om bredbandsnät. Där anser vi att det är viktigt att föra fram att investeringar i bredband i huvudsak ska ske under marknadens ansvar.

I den mån som EU ska lämna stöd är det viktigt att det föregås av en noggrann behovs- och konsekvensanalys. När det gäller vilken form av stöd det ska vara anser vi från regeringens sida att direkta stöd är att föredra framför finansiella instrument.

Den andra frågan handlar om infrastruktur för digitala tjänster. Här anser vi att det är viktigt att stödet bör ha tydligt fokus på europeiskt mervärde. Det innebär för vår del att projekt som har till syfte att sammanbinda tjänster i olika länder bör ges prioritet när urvalet görs.

Anf. 80 JACOB JOHNSON (V):

Jag har en fråga om skrivningarna om investeringar i bredband. Enligt regeringen ska de alltså huvudsakligen ske under marknadens ansvar. Jag uppfattar det som att marknaden ska sköta detta, och alternativt om EU ska lämna stöd ska det föregås etcetera. Kan man inte tänka sig en variant där nationellt beslutade investeringar i bredband kan bli aktuella?

2011/12:37

1 juni

Anf. 81 LARS MEJERN LARSSON (S):

Jag vill bara ha ett förtydligande av vad det är för skillnad mellan direktstöd och finansiella instrument.

Anf. 82 Statssekreterare DANIEL JOHANSSON:

I det skede vi nu befinner oss i och som förslaget ser ut kan vi nationellt inte ha ett sådant beslutande om förslagen, utan det är till och med så att den bedömning vi gör med nuvarande utformningar är att Sverige inte kommer att kunna ta del av de här stöden därför att de är konstruerade på ett sådant sätt att det handlar om så stora projekt att det inte är relevant för Sverige i nuläget. Därav den ståndpunkt vi har. Skulle utformningen kunna se annorlunda ut får vi i så fall ta ställning till det i ett senare skede.

När det gäller direkt stöd kontra finansiella instrument är ett direkt stöd en överföring av pengar från EU-budgeten till projekt under kontrollerade former efter vilken nivå som gäller medan finansiella instrument kan innebära risker för fördyringar. Det kan också innebära att man snedvrider marknaden mer med finansiella instrument än man gör med direkta stöd. Därav regeringens uppfattning att man bör prioritera direkta stöd framför finansiella instrument.

Anf. 83 JOHNNY SKALIN (SD):

Herr ordförande! Jag vill klargöra att Sverigedemokraterna inte tycker att vi ska använda EU-medel över huvud taget till att finansiera den här typen av projekt.

Anf. 84 Andre vice talman ULF HOLM (MP):

Ska jag tolka det som att regeringen egentligen inte tycker att vi ska ge något stöd till det här eftersom Sverige inte kan få del av stödet i alla fall? Eller tycker Sverige att man ska ha stöden? I så fall är följdfrågan: Varför ser man inte till att Sverige kan ta del av stöden och helt enkelt ändrar regelverket? Det är inte alla som har bredband eller sådana saker i Sverige heller.

Sedan står det att frågan kopplas ihop med fråga 5, och fråga 5 är en beslutspunkt. Där är budgetramen 9,2 miljarder euro för just den här punkten. Jag uppfattar inte om det är klart om det är direktstöd eller inte. Jag förstår av fråga 5 att regeringen jobbar för att få ned budgetsumman, men jag är inte helt säker på om det är så.

Anf. 85 ORDFÖRANDEN:

Så är det säkert.

Anf. 86 Statssekreterare DANIEL JOHANSSON:

Herr ordförande! Johnny Skalins fråga var kanske mer av en markering, så jag väljer att inte svara på den.

När det gäller Ulf Holms fråga kan vi konstatera att så som förslaget ser ut nu finns det ingen möjlighet för svenska projekt att få stöd, och därav vår restriktiva linje.

Skulle det komma till stånd en förändring som gör att vi får mer av småskalighet in i det hela kan det hända att regeringen kan ha en något annan syn på det, men vi tror oss inte riktigt kunna vända skutan på det sättet.

På ett övergripande plan, även om det går vid sidan av Anna-Karin Hatts portfölj, har Sverige en budgetrestriktiv inställning. Detta ställs mot mängder av andra förslag som också ligger i EU-budgeten. Då måste vi värdera det som är det faktiska förslaget. Givet att förslaget ser ut som det gör har regeringen en budgetrestriktiv inställning i den här delen.

Anf. 87 ORDFÖRANDEN:

Vi kommer överens om här att det här bör ses som en diskussionspunkt, och jag finner därmed att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna. Icke desto mindre finns det också en avvikande mening från Sverigedemokraterna som anser att Sverige inte ska vara med och finansiera den här typen av projekt.

Då är frågan om det finns några övriga frågor som statssekreteraren vill ta upp.

Anf. 88 Statssekreterare DANIEL JOHANSSON:

Jag kan väl nästan returnera den frågan. Det finns två övriga dagordningspunkter som är av meddelandekaraktär. Har nämnden intresse av dem?

Anf. 89 ORDFÖRANDEN:

Så verkar inte vara fallet. Då tackar vi statssekreteraren för i dag!

Anf. 90 ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar Stefan Attefall med medarbetare välkomna! Jag kan inte se att det finns någon återrapport att fråga statsrådet om, så vi går direkt på dagordningspunkt 9.

Anf. 91 Statsrådet STEFAN ATTEFALL (KD):

Tack för att vi får vara här! Det här handlar om PSI-direktivet som är ett direktiv om vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn. Det är ett förslag som kommissionen presenterade den 13 december 2011 om direktiv till ändringar i det så kallade PSI-direktivet.

Det finns stor ekonomisk potential att utnyttja offentlig information för att skapa tjänster som går att sälja och därmed också skapa arbetstillfällen och öka serviceutbudet. Vi har en hel del sådana tjänster i Sverige. Inte minst Lantmäteriet, SCB och SMHI är myndigheter som delar med sig av mycket information och som också har skapat en hel del företagssamhet i Sverige och fått olika företag att växa kraftigt.

Nu kommer man vid telekområdets sammanträde den 8 juni att diskutera några allmänna frågor om det här direktivets nytta för tillväxt och företagande, och det danska ordförandeskapet har inför rådets sammanträde tagit fram en lägesrapport för förhandlingsarbetet.

Vi kommer att välkomna innehållet i rapporten. Vi har gjort framsteg med den delvis komplicerade materia som direktivförslaget består i. Förhandlingen har gått i rätt riktning för svensk del när det gäller frågan om att en myndighet ska ha vissa tillsynsuppgifter på området. De synpunkter som riksdagen framfört i ett motiverat yttrande har tillgodosetts. Även i övrigt har Sverige i huvudsak stött förslagen i de flesta delarna.

Vid telekområdet kommer två frågor att diskuteras. Den ena frågan rör hur den inre marknaden och tillväxten bäst stimuleras genom PSI-direktivet, och den andra frågan rör hur det ändrade PSI-direktivet kan främja balansen mellan å ena sidan lägre kostnader för företag som bereds tillgång till information och å andra sidan myndigheternas behov av att täcka sina kostnader med avgiftsfinansiering.

Det är regeringens uppfattning att information från den offentliga sektorn kan spela en betydande roll för att stimulera tillväxten och den inre marknaden och underlätta för företag som har utvecklat metoder för bearbetning av data lokalt i en medlemsstat att tillämpa dessa metoder på data från andra länder och därigenom expandera på ett sätt som tidigare inte var möjligt.

Förbättrade villkor för vidareutnyttjande och förbättrad tillgång till information kan också underlätta för små och nyetablerade företag att verka på en europeisk marknad.

När det gäller balansen mellan å ena sidan låga avgifter för företagen och å andra sidan behovet av avgiftsintäkter för myndigheterna anser regeringen följande: Förslaget till ändringar innebär att myndigheter som huvudregel endast ska kunna ta ut avgifter som motsvarar marginalkost-

naden för att leverera data. Regeringen stöder det här förslaget, och en sådan bestämmelse kommer att innebära att medlemsstaterna behöver se över vilka verksamheter som finansieras genom avgifter och vilka som finansieras genom anslag. Vid en sådan här översyn kan regeringar och parlament i de olika medlemsstaterna ompröva omfattningen av det offentliga åtagandet för den berörda myndigheten och behovet av avgiftsfinansiering.

Det är vad vi ämnar framföra på det här mötet utifrån de två konkreta frågor som det danska ordförandeskapet har ställt.

Anf. 92 EVA-LENA JANSSON (S):

Jag har en fråga om vilken typ av information som det handlar om. Vi har ju bestämt i Sverige att det är viktigt att information från olika myndigheter ska vara tillgänglig för medborgare utan avgifter. Nu pratar regeringen, som jag förstår det, om att det här ska kunna avgiftsbeläggas.

Sedan står det att förslaget innebär att direktivets tillämpningsområde utvidgas till bibliotek, museer och arkiv som för närvarande är helt undantagna från direktiv. Vad får det här för praktiska konsekvenser?

Anf. 93 JOHNNY SKALIN (SD):

Jag undrar på vilket sätt det blir mer fördelaktigt för samhället i Sverige att vi genomför det här på europeisk nivå. På vilket sätt gynnas vi av att vi låter EU skapa det här regelsystemet?

Anf. 94 Statsrådet STEFAN ATTEFALL (KD):

Jag kan börja med att svara lite grann, och sedan kan Gustaf Johnssén svara på det här med arkiven och kulturinstitutionerna, för det kan han ännu bättre än jag.

Man kan generellt säga att vi har en rad olika tjänster där det här är relevant. Det kanske mest vardagliga är när man går in på Google Earth i sin Iphone och tar fram en karta över Sverige, och så ser man att det längst ned står att Lantmäteriet, eller dotterbolaget Metria, är källa.

Offentlig information kan numera genom att man paketerar ihop den och kombinerar med olika tjänster skapa nya tjänster. Myndigheterna som tar fram den här informationen ska ju göra det utifrån ett antal myndighetsuppdrag. Genom att göra informationen tillgänglig för företag kan de skapa kommersiella produkter av detta.

När det gäller avgiftssättningen ska man inte låta avgifterna finansiera myndigheternas myndighetsutövning – man tänker kanske att det blir ett lätt sätt för myndigheterna att tjäna pengar – men samtidigt behöver myndigheterna täckning för de kostnader de har för att tillgängliggöra informationen så att det inte blir att de subventionerar företagen. Det är att hitta den balansen och principer för detta som direktivet handlar om.

När ett svenskt företag exempelvis drar nytta av Lantmäteriets tjänster och sedan kommer till andra EU-länder ska de möta ungefär samma regelverk för att kunna utveckla tjänsten även i Tyskland eller vilket land det nu handlar om.

Det är det som är det gemensamma, europeiska i detta. Därmed skapar vi en grund för att utveckla företagsamheten. Det händer enormt mycket på det här området. Genom att kombinera olika offentliga statistiska källor och olika offentliga informationsuppgifter skapar man en hel

del nya tjänster och produkter. Väderleken får vi reda på i alla möjliga sammanhang i dag när SMHI:s tjänster har blivit tillgängliga. Man betalar bara den merkostnad myndigheterna har för att ge den informationen.

Det här är en tillväxtmarknad, och det finns en enorm potential på detta område. Vi har många mycket spännande företag i Sverige som jobbar på det här sättet, inte minst i Gävle kring Lantmäteriet men också många andra offentliga källor. Sverige är ett föregångsland därför att vi är ett teknikvänligt land som har kommit långt med mycket ny teknologi men också därför att vi har bra statistik, bra offentligt material och hög kvalitet på det jämfört med många andra länder.

Det finns en stor fördel att få ett gemensamt regelverk när företagen rör sig över nationsgränserna och ska kombinera tjänster man lärt sig i Sverige med service och information som finns i Tyskland och i andra länder. Det är för att få likartade spelregler som vi tar de här direktiven.

Som sagt är prissättningsprinciperna till för att man inte ska göra det för dyrt för företagen, att myndigheter börjar leka företag och finansiera sin vanliga verksamhet genom att försöka suga ut så mycket pengar som möjligt. Men å andra sidan ska inte heller privata företag kunna dra nytta av tjänster till en kostnad som belastar skattebetalarna. Man måste hitta en prissättningsmekanism som gör att priser sätts på ett rimligt och likartat sätt, så att det framför allt är den merkostnad som myndigheten har som är styrande. Det är huvudregeln.

Sedan finns det undantag där det är mer komplicerat. Vi menar att det täcker upp de behov som finns i Sverige. Det är exempelvis att offentliga myndigheter måste göra en del grundarbeten för att informationen över huvud taget ska bli tillgänglig, och de ska få täckning även för de kostnaderna. Vår bedömning är att det ryms inom det regelförslag som nu finns på bordet om att i huvudsak ha en så kallad marginalkostnadsprissättning. Undantag kan göras, vilket vi bedömer ska täcka de situationer där man inte strikt kan gå på marginalkostnadsprissättning.

Anf. 95 Kanslirådet GUSTAF JOHNSSEN:

Konsekvenserna för vissa kulturinstitutioner: Förslaget är att arkiv, bibliotek och museer ska omfattas av samma regler som i dag gäller för övriga statliga myndigheter. Det handlar i första hand om att inte diskriminera vissa vidareutnyttjare, tillämpa samma villkor om man tillämpar några villkor, tillämpa samma avgifter om man gör det. Det är få positiva åligganden att göra någonting, utan det handlar i första hand om att myndigheterna ska avstå från att diskriminera eller särbehandla vissa vidareutnyttjare.

Regeringens bedömning i propositionen till lagen, som trädde i kraft 2010, var att konsekvenserna skulle vara obetydliga för myndigheterna. Under de två år som lagen har varit i kraft har det inte framkommit någonting som har visat någonting annat.

Sedan kan man tillägga när det gäller framför allt biblioteken att allt som omfattas av tredje mans upphovsrätt eller andra immateriella rättigheter är undantaget från direktivet. Samlingarna i biblioteken kommer inte att omfattas till exempel. Det handlar i första hand kanske om kataloger och vad det nu kan vara.

Anf. 96 JACOB JOHNSON (V):

Huvudregeln ska tydligen vara att myndigheterna endast ska kunna ta ut avgifter som motsvarar marginalkostnaden för att leverera data. Men precis som statsrådet sade här tidigare är det kanske bara en väldigt liten del av kostnaden för att förvalta data och tillhandahålla data.

Är regeringen beredd att tillskjuta medel till de myndigheter som med en så här strikt tolkning av marginalkostnadsprincipen förlorar stora intäkter? Det är inte helt oproblematiskt. Om det offentliga nu bygger upp en stor kunskapsbank, och sedan ska det privata bara i stort sett gratis kunna tanka ut det och göra pengar på det – är det meningen?

Anf. 97 Andre vice talman ULF HOLM (MP):

Herr ordförande! Tack så mycket för föredragningen, statsrådet!

Jag är lite inne på samma sak. Jag har svårt att se effekten av detta, vad det innebär. Jag kan tycka att det inte bara är så att det offentliga ska ha en liten mervärdesersättning. Då kan det också bli så att det är företaget som gör de stora pengarna. Jag kan inte förstå varför det offentliga inte ska kunna ta ut en viss avgift för det arbete man gör och också kunna tjäna lite pengar på det. Jag har svårt att se att det skulle vara en motsättning däremellan.

Då är frågan: Vilken effekt får detta i Sverige för olika myndigheter? Har man gjort en kostnadskalkyl på det, eller vad det nu heter med ett fint ord?

Anf. 98 EVA-LENA JANSSON (S):

Jag tyckte inte att jag fick svar från statsrådet. Det jag ställde frågan om var hur det påverkar enskilda medborgare. Vi har bestämt oss för att viss information från myndigheterna ska vara tillgänglig för alla medborgare. Om företag sedan vill använda olika typer av information, men även medborgare, för att göra kommersiella saker av det är det en sak. Men om man sätter avgifter som förhindrar medborgarna att ta del av vissa uppgifter kommer det att få allvarliga konsekvenser.

Innebär det här förslaget att man till exempel inte kan få fri tillgång till vissa saker utan att det avgiftsbeläggs? Då förhindras ju medborgare att ta del av vissa tjänster.

Det här är viktigt. Vi har försökt säkerställa att myndigheter ska klara av sina uppgifter genom att vara anslagsfinansierade, men blir de avgiftsfinansierade kan det få konsekvenser långt ut i medborgarperspektivet på ett sätt som vi inte har tänkt. Det är de frågorna som jag funderar på när jag läser det här.

När det gäller utnyttjande av information från den offentliga sektorn är det viktigt. Det har ju funnits en diskussion om just integritetsaspekten då det handlar om vad det är för information man kan ta del av. Handlar det bara om att sälja vissa saker till företag blir i alla fall jag lite orolig.

Sedan förstod jag inte, trots det medhjälparen sade: Vad blir konsekvensen för den enskilda medborgaren i Sverige när bibliotek, arkiv och museer omfattas av det här direktivet? Hur kommer jag som enskild medborgare att upptäcka det? Kommer det att få konsekvenser för arkiv, att de måste ta ut avgifter för olika saker därför att de har fått ökade kostnader? Eller vad får det för effekter?

Ingen får sämre tillgång till information via de här direktiven, utan allt det vi säger att myndigheterna ska göra och tillhandahålla kommer att vara som nu och kanske till och med bli ännu bättre i praktiken.

Jag kan ta ett trivialt exempel. SCB har skyldighet att ta fram befolkningsstatistik. Men att göra den tillgänglig så att den går att tanka ned elektroniskt och lätt stoppa in i andra tjänster, den kostnad myndigheten har för att göra i ordning informationen – man kanske tycker att den bara är tekniskt användbar, att föra över till olika tekniska system som företagen har – den kostnaden kan myndigheten ta ut för att informationen ska bli tillgänglig att använda i olika typer av elektroniska tjänster. Men informationen är ju som förut: offentlig, tillgänglig, upptryckt i samma typ av böcker, finns på samma hemsidor etcetera. Men för att den ska vara användbar för privata företag att göra en tjänst av måste man kanske få den i viss elektronisk form.

Det är kanske det mest triviala exemplet. Det finns många andra tjänster där man måste göra mer bearbetning för att informationen ska vara tillgänglig och gå att överföra till olika tjänster.

Allt det som är offentlighetsprincipen, all den information vi har i dag som finns både i tryckt och i elektronisk form för medborgarna, försämrar inte för fem öre. Tvärtom blir effekten troligtvis den att informationen går att komma åt på ytterligare fler sätt, kanske även via ett antal kommersiella företags produkter, men den kommer alltid att finnas tillgänglig via de offentliga systemen. Det finns ingenting i de här direktiven som på något sätt påverkar den delen.

Snarare blir effekten exempelvis den att du har mer tillgång till offentlig väderinformation i dag tack vare att företag också gett sig in i den här branschen. Du har mer tillgång till kartinformation i dag tack vare att privata företag också är inne och gör olika tjänster kring detta. Grundinformationen finns på Lantmäteriet. Den finns tillgänglig på samma sätt som den alltid har funnits. Den utvecklas till och med ännu mer inom Lantmäteriet och görs ännu mer tillgänglig med hjälp av ny teknik, som delvis också blir en frukt av detta. När Lantmäteriet ska tillgängliggöra information för andra utvecklar man också egna sätt att tillgängliggöra informationen för medborgarna.

Jag vill starkt betona det. Vi ökar tillgängligheten till informationen, och ingenting försämrar på den offentliga sidan.

Man ska betrakta mycket av den offentliga informationen som ett slags råvara som företag vill få tillgång till för att kunna använda den i olika nya kombinationstjänster. Jag kan bara nämna ett exempel. Jag träffade förra landstingsrådet i Gävleborg som nu jobbar med de här frågorna. De jobbar med att utveckla idéer för att hjälpa landsting att planera nya vårdcentraler. Vilken typ av bemanning och profil ska det vara? Jo, genom att använda befolkningsstatistik, olika typer av statistik i hälsofrågor och annat kan du genom att sammanföra offentlig information få ett ganska bra planeringsunderlag, exempelvis för landsting, för att veta att man i ett område borde ha en viss typ av bemanning, en viss typ av profil, därför att det statistiska underlaget talar för att det kommer att se ut ungefär så. Det underlättar planeringsarbetet för exempelvis landsting.

Inom skogsnäringen finns det en rad olika möjligheter att exempelvis lättare bedöma skogsvärden, vilken typ av värden det är, slippa använda gamla metoder som att gå ut i skogen, inspektera träd och göra kalkyler. Nu kan man med hjälp av kartor, fotografering av områden, kartinformation, register på Skogsstyrelsen och andra områden snabbt få en uppfattning: Ungefär så här stora mängder finns det. Inte minst i samband med att det händer naturkatastrofer kan man få en snabb uppskattning av vilka värden det handlar om.

Det finns en mängd utvecklingsområden. Här ser jag faktiskt en exportmöjlighet också, för svenska företag ligger bra till på detta område.

För enskilda medborgare innebär det, som sagt, ingen försämring av tillgången till offentlig information, utan snarare ökar förutsättningarna att få tillgång till information på flera olika sätt.

Jag vet inte om Gustaf Johnssén vill säga någonting mer om detta med kulturområdet, arkiven med mera, för att förtydliga.

Anf. 100 Kanslirådet GUSTAF JOHNSSÉN:

Det är egentligen det som du sade, att som enskild medborgare märker man nog inte så mycket av det på ett arkiv eller ett bibliotek. Det kommer inte att bli så att verksamhet som i dag är fri blir avgiftsbelagd med anledning av de här bestämmelserna.

Anf. 101 MARIE GRANLUND (S):

Herr ordförande! Det är möjligt att jag har missuppfattat det. Rent generellt verkar det positivt att man driver på teknikutvecklingen och att fler kan ta del av uppgifter som redan finns. Det är bra. Men har jag förstått det rätt, att frågan handlar om avgiften, att det är skattebetalarna som ska stå för att detta vidareutvecklas så att det blir enklare för företagen? Är det på det sättet, eller har jag missförstått det?

Anf. 102 KARL SIGFRID (M):

Jag tycker, till skillnad från vissa andra här, att det inte är ett jättestort problem om det finns företag som tjänar pengar. Det är väl själva poängen. Det är bra att information som ändå produceras kommer till maximal användning, för det är ju det som är själva grejen. Avgifter är ett sätt att ransonera och begränsa användningen av vissa tjänster så att de inte överutnyttjas. Här handlar det om en tjänst som vi vill ska utnyttjas i så stor utsträckning som möjligt.

Min fråga är: Ska man tolka den här principen om marginalkostnad för utlämnande som att det är ett tak, inte så att man måste ta ut en sådan kostnad utan att man skulle kunna ha noll i kostnad också inom ramen för det här?

Anf. 103 EVA-LENA JANSSON (S):

Vi känner till att det finns information som företag kan göra produkter av, och det är bra. Det visar med all önskvärd tydlighet att företagssamhet bygger på att det finns en bra gemensam sektor som vi tillsammans finansierar.

Men i texten i dokumentet står det: förhindra att det uppstår större skillnader. Vi vet att vi har en offentlighetsprincip i Sverige, men det ser

annorlunda ut i övriga Europa. Då frågar jag: Blir det en sorts harmonisering av de här tjänsterna så att det försämrats?

Det fanns en orsak till att man undantog bibliotek, museer och arkiv och nu vill omfattas av direktivet. Det måste ha funnits en orsak till att man gjorde just det här undantaget. Det har handlat om, tror jag, tillgänglighet för medborgarna. I det här fallet väljer jag att fokusera på medborgarnyttan, inte diskutera vilka som är skattebetalare och inte, utan medborgarperspektivet.

Anf. 104 JACOB JOHNSON (V):

Jag fick inte riktigt svar på min fråga, så jag kan ta den en gång till och konkretisera den lite grann. Finns det risk att myndigheter kommer att förlora intäkter på grund av den här regeln som de i dag har för att kunna tillhandahålla den här informationen? Är regeringen i så fall beredd att tillskjuta ett anslag för att myndigheterna ska klara denna intäktsförlust?

Anf. 105 Andre vice talman ULF HOLM (MP):

Bara ett klargörande, Karl Sigfrid: Jag har ingenting emot att företag tjänar pengar. Det frågan här handlar om är om offentliga myndigheter kommer att subventionera. Jag menar att det inte är något fel på att offentliga myndigheter tar ut en avgift för arbetet. Frågan är var den avgiften ligger. Det är det frågan gäller här, tycker jag. Jag vet inte om jag kan få ett svar på frågan om det finns en kostnadsanalys av vad det här lagförslaget skulle innebära för svenska myndigheter.

Anf. 106 Statsrådet STEFAN ATTEFALL (KD):

Det är inte lätt att sätta sig in i de här frågorna. Jag tycker att jag själv har haft en resa för att få grepp om det här, men eftersom jag som bostadsminister har Lantmäteriet som en av mina myndigheter har det faktiskt hjälpt mig. Jag har besökt dem och fått detta beskrivet.

Vi har haft en utveckling där myndigheterna själva på olika sätt har upptäckt att det faktiskt finns information som ett företag vill ta del av. De tar fram den och sedan tar de betalt för den. Man kan enkelt uttrycka det som att avgiftssättningen har växt fram på lite olika sätt.

På en del ställen har det varit strikt. Man har bara tagit betalt för den extra kostnad man har haft för att ta fram informationen till det specifika företaget, den offentliga information som redan finns. Det kan vara allt från att bara se till att göra en programvara för att det ska gå att överföra vad det nu kan vara för någonting. Det är mycket enkla saker.

På andra ställen har man upptäckt att här går det att tjäna pengar, här finns det faktiskt de som vill betala. Därefter har man byggt upp en verksamhet som lett till att en del av myndighetsutövningen egentligen har delfinansierats av intäkter från privata företag.

Är det ett problem vi har haft är det snarare åt det hållet på vissa ställen, alltså att vi har börjat få fram avgiftssättningar som har inneburit att vi har tagit mer betalt än kostnaden egentligen har varit. Det finns sådana tendenser på ett antal ställen.

Det finns också tendenser att ett antal företag säger att de vill ha råmaterialet för att själva bearbeta, förädla och hitta anpassningsformer för det hela, medan myndigheten säger: Nej, ni ska få den förädlade varian-

2011/12:37

1 juni

ten. Vi vill själva, in house, göra i ordning informationen som vi tycker att ni ska ha den och sedan ta betalt för jobbet. Men företagen har sagt att de inte är intresserade av det. Vi är intresserade av enbart råmaterialet.

De här olika typerna av kultur och diskussioner har pågått och vuxit fram.

Lantmäteriet är generellt sett en myndighet som har varit duktig på att hjälpa till att ta fram information. Därför har de också fått fram en hel del bra, spännande företag, inte minst i Gävleområdet, kring just Lantmäteriets tjänster. Motsvarande utveckling har vi kring SCB, vid SMHI och kring en del andra företag.

Jag skulle säga att principen för marginalkostnadsprissättning innebär att om du har en kostnad på 100 kronor för att tillverka informationen och det kostar 2 kronor till att se till att företaget får del av informationen är det två spänn du ska ta för informationen. Det är huvudprincipen. Den extrakostnad du har måste du ta ut. Du ska inte subventionera företagen. Problematiken har snarare legat på att man liksom har tagit fem spänn för informationen på vissa ställen.

Då är Jacob Johnsons fråga kanske den intressanta, därför att om man inför den här principen innebär det att man kanske på vissa ställen upptäcker att man har tagit lite för mycket betalt och att det egentligen delfinansierar myndigheten. Då blir det faktiskt en fråga för regeringen att se till att myndigheten får kostnadstäckning eller har kostnader på en sådan nivå att man klarar sitt myndighetsuppdrag.

När man går igenom det här ordentligt kan det inträffa att man upptäcker att det finns vissa sådana ställen, men generellt sett är det nog inga större problem. Jag sade att huvudregeln är en marginalkostnadsprissättning. Det innebär att man i vissa lägen kan ta ut mer än vad den direkta merkostnaden egentligen är. Ibland är det så att man i myndighetsuppdraget utvecklar både information för publik användning och för privat användning. Då måste självklart även privata vara med och dela den kostnaden. Det finns fall där man kan göra undantag. Då kan man alltså ta ut mer än en strikt marginalkostnad.

Jag vill bestämt hävda att det inte handlar om att subventionera privata företag, snarare att stävja tendenser som finns – och det kanske gäller ännu mer i andra länder – att ta ut mer än man ska göra.

Jag vill också betona att det inte handlar om att minska tillgången till offentlig information. Det finns inga tendenser till att det är den utvecklingen vi har. Tvärtom har det här inneburit att vi ökar tillgången till offentlig information, både inom myndigheternas egna ramar, för de lär sig att göra informationen mer tillgänglig själva, och därför att det blir fler privata aktörer som också tillhandahåller informationen på olika sätt. Appar i telefonerna som ni har är ett bra exempel på detta. Där har många offentliga informationskällor blivit mycket mer lättillgängliga för er tack vare företag.

Anf. 107 Kanslirådet GUSTAF JOHNSSEN:

Frågan var varför vissa kulturinstitutioner var undantagna tidigare men nu förs in under direktivet.

Anledningen till att kommissionen 2003 föreslog att samtliga kulturinstitutioner, även andra än de som nu ska omfattas, inte skulle omfattas var att man då inte hade utrett konsekvenserna för myndigheterna när det

gäller administrativa kostnader och annat. Nu anser kommissionen att tiden är mogen även för de här institutionerna.

För svensk del har vi tittat på konsekvenserna för just bibliotek, arkiv och museer när det gäller administrativa kostnader. Som jag sade bedöms de vara obetydliga. Konsekvenserna utanför förvaltningen har inte varit en del av skälen till att de var undantagna tidigare.

Anf. 108 ORDFÖRANDEN:

Jag finner att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna under punkten 9.

Tack för i dag!

2011/12:37

1 juni

**5 § Rättsliga och inrikes frågor
Statsrådet Erik Ullenhag**

Återrapport från möte i Europeiska unionens råd för rättsliga och inrikes frågor den 22–23 september 2011

Återrapport från möte i Europeiska unionens råd för rättsliga och inrikes frågor den 27–28 oktober 2011

Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för rättsliga och inrikes frågor den 7–8 juni 2012

Anf. 109 ORDFÖRANDEN:

Välkommen Erik Ullenhag med medarbetare!

Det finns ett par återrapporter, en från ett möte som hölls för nästan ett år sedan.

Anf. 110 Statsrådet ERIK ULLENHAG (FP):

Det handlar om integration av tredjelandsmedborgare och ett integrationsmeddelande från kommissionen. Där kan jag hänvisa till den skriftliga rapporteringen.

Anf. 111 ORDFÖRANDEN:

Finns det några frågor på de här gamla återrapporterna? Eftersom så inte är fallet lägger vi dem till handlingarna.

Vi har två punkter, punkterna 15 och 16 b. Låt oss gå till punkten 15.

Anf. 112 Statsrådet ERIK ULLENHAG (FP):

Jag kan kanske ta punkterna i ett sammanhang. De rör delvis samma frågor.

Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter börjar jag med. Den har till uppgift att ge EU:s institutioner och organ samt medlemsstaterna underlag och sakkunskap om grundläggande rättigheter i samband med att man genomför en gemenskapslagstiftning.

Ni har fått ett dokument som gick till Coreper. Vi fick tillbaka det i går kväll. I princip är förslaget inför rådet detsamma som Coreperdokumentet.

Byrån har också till uppgift att samla in och analysera information och data och ge råd i form av rapporter samt att informera om de grundläggande rättigheterna.

EU:s byrå har temaområden som fastställs inom fleråriga ramprogram. De omfattar fem år. Byrån ska utföra uppgifterna inom de här temaområdena. Nuvarande temaområden är barnens rättigheter, diskriminering, invandring och integration samt rasism och främlingsfientlighet.

Nu ligger ett nytt förslag på bordet från kommissionen om ett nytt ramprogram för åren 2013–2017. Det är i princip samma temaområden med tillägg för områdena integration av romer, polissamarbete och straffrättsligt samarbete.

Den problematiska frågan i förhandlingen har rört inkluderingen av polisiärt och straffrättsligt samarbete och möjligheten att granska på de områdena. Det finns en rättslig frågeställning i grunden. Rådets rätts-

tjänst tycker en sak och kommissionens rättstjänst tycker en annan sak efter Lissabonfördragets ikraftträdande.

Regeringens åsikt är och har varit att det efter Lissabonfördragets ikraftträdande är naturligt att polisiärt och straffrättsligt samarbete rymms i byråns mandat. Det är viktigt att byrån har möjlighet att skaffa sig en heltäckande bild av efterlevnaden av grundläggande rättigheter inom EU, och det är därför angeläget att vi fortsätter att diskutera hur detta ska kunna förverkligas på bästa sätt.

Samtidigt tycker några medlemsstater att det är för tidigt att inkludera de här områdena, eftersom byrån har funnits i endast fem år och eftersom utvärdering av byråns arbete för närvarande pågår. De vill därför inte ta in dem i ramprogrammet i nuläget.

Danska ordförandeskapet har föreslagit en kompromiss som innebär att ramprogrammet antas utan att i detta skede inkludera polisiärt och straffrättsligt samarbete. Dessutom föreslås en deklaration med en överenskommelse om att granska förslag till ändringar i ramprogrammet om inkludering av polisiärt och straffrättsligt samarbete efter det att utvärderingen av byrån är gjord. Regeringen föreslår därför att Sverige stöder den danska kompromisståndpunkten.

Just det straffrättsliga och det polisiära samarbetet är känsligt i flera medlemsstater. Samtidigt borde en naturlig följd av Lissabonfördragets ikraftträdande faktiskt vara att man också granskade på de här områdena. Det är en process när en sådan här byrå jobbar. Nu kommer rapporter om hur den utvecklas framåt, men det är förslaget från regeringens sida.

Jag kan göra halt där, för ordföranden verkade protestera mot att jag skulle ta två punkter på en gång.

Anf. 113 ORDFÖRANDEN:

Nej, som du sade hänger de sakligt sett ihop, ta 16 b om du vill!

Anf. 114 Statsrådet ERIK ULLENHAG (FP):

Den 5 november 2011 presenterade kommissionen ett förslag till ett nytt finansieringsprogram, programmet Rättigheter och medborgarskap. Det kommer att få lite olika rubriker. Det kommer att ha ändrats lite senare i detta anförande, men det hette från början Rättigheter och medborgarskap. Förslaget utgör en av delarna i kommissionens förslag till flerårig budgetram för perioden 2014–2020. Det innebär att de nuvarande finansieringsprogrammen, grundläggande rättigheter för medborgarskap, Daphne III och sektionerna icke-diskriminering och jämställdhet inom progress slås samman till ett integrerat program. Det man egentligen gör är att man tar ett antal budgetar och slår samman till ett gemensamt program.

Avsikten med sammanslagningen är att effektivisera handläggningen av bidrag till medlemsstater och organisationer. Avsikten är också att det nya programmet ska fortsätta att utveckla de olika delarna i nuvarande finansieringsprogram.

Syftet med det nya programmet är att bidra till att individens rättigheter främjas och skyddas i enlighet med fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och EU:s stadga för grundläggande rättigheter.

Programmet föreslås främja bland annat principen om icke-diskriminering, jämställdhet mellan kvinnor och män, rättigheter för

2011/12:37

1 juni

personer med funktionshinder och äldre samt barnets rättigheter. Åtgärderna inom programmet ska fokusera bland annat på kunskapshöjande och medvetandegörande insatser.

Regeringen anser att det är positivt att kommissionen har lämnat förslag som syftar till att individernas rättigheter främjas och skyddas. Regeringen välkomnar självklart också att man försöker förenkla administrationen och effektivisera.

I förhandlingarna har regeringen betonat arbetet för att främja jämställdhet och arbetet med att förebygga och motarbeta våld mot barn, unga och kvinnor. Vi har också betonat arbetet med att förebygga och motarbeta rasism, främlingsfientlighet och andra former av intolerans och har i förhandlingarna varit relativt framgångsrika på de punkterna.

RIF-rådet förväntas ställa sig bakom det förslag som ordförandeskapet presenterar och den partiella allmänna riktlinjen. Det innebär att ministrarna förväntas stödja det föreslagna programmet innehåll i de delar som inte rör budgetnivån – det kommer denna krets att få diskutera i andra sammanhang – till exempel vilka mål och åtgärder som programmet ska fokusera på, vilka som får delta och hur programmet ska genomföras.

Som jag nämnde utgör detta förslag en av delarna i kommissionens förslag till flerårig budgetram för perioden 2014–2020, och den förhandlas i en annan rådskonstellation. Därmed kommer budgetnivån för detta program inte att behandlas på RIF-rådets möte.

Det nya programmet föreslås få namnet Rättigheter, jämlikhet och medborgarskap. Regeringen anser att ordförandeskapets förslag är bra, och vi föreslår att Sverige på RIF-rådet stöder ordförandeskapets förslag och den partiella allmänna riktlinjen.

Jag svarar gärna på frågor i denna del.

Anf. 115 Andre vice talman ULF HOLM (MP):

Herr ordförande! Tack statsrådet! När det gäller punkt 15 tycker vi från Miljöpartiet att kompromissen är bra eftersom vi inte tycker att polisiärt och straffrättsligt samarbete ska ingå. Vi tycker därför att kompromissen är alldeles utmärkt. För vår del får den gärna skjutas långt in i framtiden.

När det gäller punkt 16 är det bra att slå samman de två delarna. Jag har personligen besökt FRA-byrån i Wien i Österrike och blev mycket imponerad av deras arbete trots att det inte är så känt. Jag skulle vilja att byrån blev lite mer aktiv i sitt arbete. Nu talas det bara om att främja. Jag skulle vilja att man mer aktivt för ut denna information.

Vi vet vilka problem som finns på flera håll runt om i EU-länderna. Det gäller inte minst de homofobiska brotten. Senast i går kom beskedet att brittiska UD avråder från resor till Polen och Ukraina under EM i fotboll på grund av rasismen. Det är ganska uppseendeväckande. Därför finns det mycket kvar att göra på dessa punkter. Om regeringen försöker få till bättre skrivningar och arbete skulle vi vara mycket glada. Jag kommer däremot inte att framföra någon avvikande mening. Det blir bara ett medskick och en förhoppning om att regeringen kan göra bättre ifrån sig.

Anf. 117 JOHNNY SKALIN (SD):

Herr ordförande! Jag tänkte kommentera punkt 15. Det finns redan nationella ombudsmän, utöver Europakonventionen. Jag har därför lite svårt att förstå vad syftet är att inrätta en byrå för grundläggande rättigheter. Jag skulle gärna vilja ha det lite mer utvecklat i relation till Europakonventionen och att vi redan har nationella ombudsmän.

Anf. 118 Statsrådet ERIK ULLENHAG (FP):

Herr ordförande! Namnet på denna byrå är FRA på engelska. Det finns en del som har varit aktiva i denna fråga i andra sammanhang. Detta handlar om grundläggande rättigheter, och vi ska inte fastna i en annan FRA-diskussion. Det gäller att vi håller reda på förkortningarna.

Jag noterar Miljöpartiets ståndpunkt i frågan. Jag tror att ett sätt att stärka byrån, vilket är regeringens ingång, skulle vara att den också hade möjlighet att granska judiciellt och polisiärt samarbete, men det är en diskussion som vi får föra. Det är klart att byrån blir starkare i en situation då vi talar om grundläggande rättigheter då man också har möjlighet att följa det polisiära och det rättsliga området när det gäller grundläggande rättigheter.

Johnny Skalins fråga är bredare, men den är viktig. Vi har olika strukturer för att skydda grundläggande rättigheter och mänskliga rättigheter. Vi har ett system i Sverige med den svenska grundlagen, och vi har ett system i Sverige med ombudsmännen som följer upp rättigheter och granskar. Utöver det har vi Europakonventionen för mänskliga rättigheter som har varit häpnadsväckande effektiv, måste man säga om man tittar bakåt. Den har spelat rätt stor roll även för Sverige.

Jag ska göra en lite utveckling. Vi i Sverige har ibland haft attityden att vi är så bra på mänskliga rättigheter och att vi redan har uppfyllt dem att vi kan skriva på alla konventioner. Sedan har det blivit ett uppvaknande även för Sverige efter ett antal domar när det gäller Europakonventionen om mänskliga rättigheter att vi har en hemläxa att göra.

Utöver det jobbar nu EU med de grundläggande rättigheterna. Min och regeringens utgångspunkt är – det är viktigt att understryka – att detta arbete måste hållas samman.

Det är också en process på gång med att EU håller på att ansluta sig som konventionspart till Europakonventionen om mänskliga rättigheter. Det är ändå grunden för de grundläggande rättigheterna i Europa.

Däremot behöver man i samband med att man genomför gemenskapsrätten också – det är det som FRA sysslar med, Byrån för grundläggande rättigheter – samla in kunskap och underlag. När gemenskapsrätten ska genomföras och implementeras i ett land ska perspektivet med de grundläggande rättigheterna hela tiden finnas med. Men, för att svara konkret på frågan, i denna process är det viktigt att de kompletterar varandra och samarbetar.

Byrån för grundläggande rättigheter är inte jättestor. Men precis som Ulf Holm säger har den en ganska ansevärd verksamhet. Byrån samarbetar också ganska nära Strasbourgorganen och väcker ungefär samma frågor eftersom den ser ungefär samma utmaningar. Men det har varit ett

sätt också för EU att lyfta fram och stärka de grundläggande mänskliga rättigheterna internt i EU-arbetet.

Anf. 119 JOHNNY SKALIN (SD):

Jag har en följdfråga. Vem är det som bestämmer dessa grundläggande rättigheter? Är det internationella konventioner som den om de mänskliga rättigheterna, eller är det EU som sätter upp särskilda kriterier? Kan man i så fall tänka sig att man blandar in EU:s syn på migrationsfrågor i vad som gäller grundläggande rättigheter?

Anf. 120 Statsrådet ERIK ULLENHAG (FP):

Detta är ett ganska komplext samband. I grunden har man alltid internationella konventioner när det gäller mänskliga rättigheter. Vi har FN:s deklaration om mänskliga rättigheter, vi har Europakonventionen om mänskliga rättigheter, sedan har vi EU:s stadga om grundläggande rättigheter. Det som har varit tyngst internationellt sett är FN:s konvention, eftersom flest länder har anslutit sig till den. Utan att gå in i det rättsliga är den tung eftersom så många länder har anslutit sig till den. Folkrätten och mänskliga rättigheter skapas också genom vad medlemsstater gör och accepterar.

Europakonventionen om mänskliga rättigheter har blivit stark genom att den har haft domstolsorganen i bakgrunden. Den har spelat en mycket stor roll för MR-arbetet i flera europeiska länder. Den har också influerat EU:s arbete med grundläggande rättigheter.

Sedan finns det en stadga om grundläggande rättigheter. Den är fastslagen inom EU-systemet, och det är den som FRA, alltså Byrån för grundläggande rättigheter, utgår från. Men dessa rättigheter ligger naturligtvis nära de rättigheter som finns med i andra konventioner. Skulle man fråga FRA är det klart att man tycker att man ligger i linje med och i hög grad är inspirerad av Europakonventionen om mänskliga rättigheter.

Anf. 121 ORDFÖRANDEN:

Då förefaller det som att vi är beredda att gå till beslut. Punkt 15 och punkt 16 b är beslutspunkter. Jag finner att det finns stöd för regeringens position under båda dessa punkter. Det finns även ett medskick från Miljöpartiet.

Då tackar vi Erik Ullenhag med medarbetare för i dag och önskar en trevlig helg.

Anf. 122 ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar statsrådet Catharina Elmsäter-Svärd välkommen. Det finns en återrapport som är drygt två månader gammal. Ska vi direkt fråga om det finns några frågor om den, eller vill statsrådet säga något?

Anf. 123 Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER-SVÄRD (M):

Nej, jag behöver inte säga något.

Anf. 124 ORDFÖRANDEN:

Det finns inga frågor om återrapporten från den 22 mars. Då lägger vi den till handlingarna och går in på dagens dagordning.

Vi börjar med punkt 3 om luftfart.

Anf. 125 Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER-SVÄRD (M):

Förra gången jag var här tog jag upp den andra delen av själva paketet, och den rörde marktjänster. Nu är det nästa del som handlar om bul-
ler och om att införa någon form av driftsrestriktioner. Detta tillämpas på
lite olika sätt i olika länder när man ska flyga. Nu är det meningen att
man ska harmonisera processen när det gäller hur man tar fram regler.

För svensk del skulle det komma att handla om Arlanda och Landvet-
ter. Det har varit diskussioner om hur mycket kommissionen ska få vara
med och styra. Det har också varit diskussioner inför Coreper. Det som
vi nu har landat på och som är bra är att vi får ställa de krav som vi kän-
ner att vi vill ställa. Som ni kanske känner till har vi lite extra skärpta
krav för Bromma. Det kommer vi även i fortsättningen att kunna ha.

Detta är alltså en del som finns med och som ordföranden har lagt
fram. Som det ser ut i dag har vi för avsikt att följa detta förslag.

Anf. 126 JOHNNY SKALIN (SD):

Herr ordförande! Jag uppfattar artikel 7 som att kommissionen har
rätt att granska detta och bortse från våra önskemål på området. Jag vet
inte om jag fattade detta rätt med anledning av det som ministern sade.

Anf. 127 Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER-SVÄRD (M):

Det som det har varit diskussioner om under förhandlingens gång är
just artikel 7 och kommissionens granskningsrätt. Men en majoritet av de
olika medlemsländerna motsatte sig att kommissionen skulle ges en rätt
att upphäva nationellt fattade beslut, och det finns inte längre kvar.

Anf. 128 ORDFÖRANDEN:

Då går vi till beslut. Jag sammanfattar och finner att det finns stöd för
regeringens position under punkt 3.

Då går vi till punkt 4 om de europeiska satellitnavigeringssystemen.

Anf. 129 Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER-SVÄRD (M):

Detta är egentligen en partiell allmän riktlinje som tas fram. Delar av det kommer sedan med i den långsiktiga budgetdelen. Men det som vi har haft uppe till diskussion – vi har haft det uppe även tidigare – är framför allt att kostnaderna inte får dra i väg. Vi måste färdigställa det som är påbörjat så att det blir som det är tänkt att vara. Vår ståndpunkt kommer att vara att vi är med och stöder den del i arbetet som har varit. Det handlar egentligen om Galileo och Egnos. Vi driver också på att det ska vara färdigt när det var tänkt att vara färdigt och att man inte heller ska överskrida den summa som man har angett.

Anf. 130 JOHNNY SKALIN (SD):

Om man genom delegering lägger detta ärende i händerna på kommissionen, hur kan man då försäkra sig om att man inte överskrider budgeten? Kommissionen har tidigare inte visat sig vara så duktig på att hålla budgeten i många olika projekt.

Anf. 131 Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER-SVÄRD (M):

De diskussioner som har förts tidigare på andra råd – denna fråga har återkommit ganska många gånger – har handlat om att alla är mycket tydliga med att det nu får vara som det är. Det finns egentligen ingen som driver att det skulle bli något mer än detta. Det är snarare så att man ska försöka få det färdigt eftersom mycket pengar redan har investerats i det. Nu börjar man komma en bit på väg, och några av satelliterna finns uppe i rymden. Det kan alltid finnas en misstanke, men det är ett mycket hårt tryck från samtliga länder.

Anf. 132 JOHNNY SKALIN (SD):

Jag vet inte om det är någon mening att ha någon avvikande mening i denna fråga eftersom den redan har gått så långt. Men jag tycker att det är tråkigt att det har dragit i väg så långt och har kostat så mycket pengar och att man inte har fått med privata aktörer i detta. Det är kostnader som nu och även framgent läggs på skattebetalarna. Vi vet inte hur mycket mer pengar som vi kommer att lägga på detta, speciellt inte när vi lägger detta i händerna på kommissionen. Jag hade önskat att man åtminstone hade kunnat avstå från den delen, alltså att delegera till kommissionen eftersom jag inte har så stort förtroende för EU-kommissionen.

Anf. 133 Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER-SVÄRD (M):

Jag vill göra ett litet förtydligande. På det rådsmöte som jag ska delta i kommer vi inte att ta något beslut om själva beloppet. Det tas upp i arbetet med hela budgeten. Vårt inspel är att det inte får vara mer än vad det nu är. På det sättet följer det egentligen den linje som Johnny Skalin tar upp.

Anf. 134 ORDFÖRANDEN:

Själva budgetfrågorna tas upp i samband med allmänna rådet och Birgitta Ohlssons föredragningar.

Vi går till beslut. Jag finner att det finns stöd för regeringens position under punkt 4. Det finns en avvikande mening från Sverigedemokraterna som, om jag uppfattade det rätt, motsätter sig mer resurser till kommissionen under denna rubrik.

2011/12:37

1 juni

Anf. 135 JOHNNY SKALIN (SD):

Vi har egentligen inte någon avvikande mening, snarare ett medskick.

Anf. 136 ORDFÖRANDEN:

Då är det alltså ett medskick.

Anf. 137 JOHNNY SKALIN (SD):

Jag kan göra ett medskick och lämna synpunkter i frågan. Det här projektet känns lite hopplöst, tycker jag. Vi har lagt ned jätligt mycket pengar, och nu har vi redan många satelliter uppe i rymden. Har jag förtydligat mig nu?

Anf. 138 ORDFÖRANDEN:

Jag tror att det framgår att Sverigedemokraterna är skeptiska till det här.

Vi går vidare till punkt 5, som vi innehållsmässigt delvis har haft uppe redan under punkt 10. Det handlar om Fonden för ett sammanlänkat Europa.

Anf. 139 Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER-SVÄRD (M):

Det handlar om CEF – den gemensamma fonden – som förutom det som vi redan hörde av statssekreterare Daniel Johansson handlar om transporterna. Detta är också partiellt i den diskussion som vi har eftersom det även kommer in i budgeten.

Ordförandeskapet vill ha med i inriktningen, och det är också det som vi har drivit på tidigare och haft uppe i nämnden, att när man gör investeringarna, både över huvud taget och annars, ska det verkligen vara gränsoverskridande och transeuropeiskt. Det ska vara strategisk infrastruktur, och man tänker på stråk hela vägen. Det ska också ge någon form av mervärden för EU.

Vi har drivit på och haft framgång i att det även ska vara med de gröna aspekterna. Därför förväntar vi oss inga mer förändringar nu efter det att Coreper har diskuterat detta. Det håller sig mycket till det som vi tidigare har fört fram. Vi föreslår därför att vi får ställa oss bakom den inriktning som ordförandeskapet föreslår.

Anf. 140 Andre vice talman ULF HOLM (MP):

Herr ordförande! Jag tackar för föredragningen. Regeringen säger att den är nöjd med de skrivningar som finns, och man talar om att vi även ska ha ett grönt fokus på frågorna. Men det stämmer inte. Kommissionens kompromiss är inte särskilt grön. Det finns inte några skarpa skrivningar om att pengar inte får gå till att exempelvis bygga ut fossilledningar. Till och med statsministern har ju kritiserat att det ska gå pengar till detta för att skapa europeisk tillväxt. Därför ser jag inte hur regeringen kan ställa sig bakom förslagen.

Vi hade tidigare, under den andra punkten, en diskussion om de digitala näten och huruvida det är ett mervärde eller inte. Utifrån den aspekten har i alla fall vi från Miljöpartiet en avvikande mening. Vi tycker att EU:s mål om Agenda 2020 om att få in klimatfrågorna inte stämmer med detta förslag om pengar.

Anf. 141 JOHNNY SKALIN (SD):

Vi invänder mot att man betalar projekt som egentligen borde betalas av andra länder. Framför allt gäller det kommunikation, 4G-nät och så vidare. Man lägger ned enorma summor pengar på att koppla upp Azorerna eller Portugal när vi redan i Sverige har bekostat en stor del av infrastrukturen. Jag förstår inte riktigt prioriteringsordningen. Varför ska EU-avgiften finansiera dylika projekt?

Vi har en avvikande uppfattning gentemot regeringen.

Anf. 142 Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER-SVÄRD (M):

Jag börjar med Ulf Holms fråga. När det gäller transportsidan och mervärden utifrån korridorer är det en stor del som fokuserar på järnvägen för att man ska kunna ha möjligheter att transportera inte minst gods längre sträckor. Vi har talat mycket om korridorer. Vi är drivande från svensk sida med sträckningen Stockholm–Palermo, till exempel.

Men vi har även fått in mer av det som vi benämner Motorways of the Sea och som också är en del av detta. Man kan tala om gröna korridorer. Detta är förvisso en korridor, och det är det som vi bland annat har tryckt på – framför allt att det ska bli landsöverskridande och gå över gränserna.

Den andra delen tror jag att jag avstår från, för jag antar att ni hade diskussionen uppe med Daniel Johansson, som har it-frågorna. Jag har inte dem.

Anf. 143 ORDFÖRANDEN:

Är Ulf Holm nöjd med svaret?

Anf. 144 Andre vice talman ULF HOLM (MP):

Nöjd och nöjd, herr ordförande – från Miljöpartiets sida har vi ingenting emot att det satsas pengar på ekonomisk utveckling, för det behövs skapas arbetstillfällen. Men vi tycker att det är bra om man gör det samtidigt som man ska komma åt klimatförändringarna. Därför behövs investeringar. Men vi anser inte att den kompromiss som nu finns är tillräckligt bra. Vi skulle vilja se skarpa skrivningar. Vi har fortfarande avvikande mening.

Anf. 145 ORDFÖRANDEN:

Då sammanfattar jag det hela så att det finns stöd för regeringens position under punkt 5. Det finns också två avvikande meningar. Den ena kommer från Miljöpartiet, som inte tycker att detta upplägg är tillräckligt grönt och har tillräckligt stort europeiskt mervärde. Den andra kommer från Sverigedemokraterna, som är emot att svenska resurser satsas på denna typ av projekt.

Nu går vi till punkt 6 om arbete till sjöss.

Anf. 146 Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER-SVÄRD (M):

Detta är en återrapportering, mer som en lägesrapport, när det gäller att införliva Maritime Labour Convention i EU-rätten. Det pågår nu lite olika förhandlingar i rådsarbetsgruppen och medlemsstaterna. I Sverige fattade vi beslut om en proposition i februari i år om 2006 års sjöarbetskonvention. Den har godkänts, och Sverige har nu ratificerat konventionen. Vår linje är att godkänna ordförandeskapets förslag till lägesrapport.

Anf. 147 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen under punkt 6. Punkt 8 handlar om projektet Blue Belt.

Anf. 148 Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER-SVÄRD (M):

Detta är ett lite spännande projekt. Det kommer att vara en form av riktlinjedebatt. Egentligen handlar det i grunden om hur vi kan få fri rörlighet för fartyg som fraktar varor mellan EU:s olika hamnar. Problemet är att det finns mycket administrativa hinder. Nu vill man mer öppna upp för något slags Single Window eller One-stop shop.

Under hösten förra året hade man ett pilotprojekt på gång som hette just Blue Belt Pilot Project. Det handlade om hur man skulle kunna få in de olika fartygsrapporteringar som ändå görs in i ett Safe Sea Net för att olika nationella myndigheter ska kunna erbjuda tjänster i syfte att minska den administrativa bördan. Det finns en del frågeställningar som har tagits upp och som vi kommer att ha diskussion om.

Sverige har kommit långt i arbetet utifrån svensk sida sett. Inriktningen är väl snarare hur och på vilket sätt vi kan använda redan befintliga tjänster och inte utveckla för mycket. Min frågeställning i diskussionen kommer framför allt att gälla utifrån vad kostnaderna kan tänkas vara och vem som ska betala. Det tror jag nog att de flesta är intresserade av.

Men det finns redan i dag bra teknik. Det handlar kanske snarare om hur man använder den på ett mer effektivt sätt.

Anf. 149 JOHNNY SKALIN (SD):

Herr ordförande! Jag funderar på en sak. Detta innebär väl att man inte behöver kontrollera skepp som går från en stat till en annan stat. Är det korrekt uppfattat? Kan skeppen frakta varor från en stat till en annan utan kontroller?

Anf. 150 Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER-SVÄRD (M):

Det kommer att vara kontroll, men det räcker med *en* kontroll eftersom man samordnar datauppgifter som redan finns.

Anf. 151 JOHNNY SKALIN (SD):

Jag vet inte riktigt om jag har uppfattat detta rätt, för jag tycker att det var en ganska bristfällig information – eller så är det jag som inte har läst igenom det hela ordentligt.

Som jag uppfattar det ökar risken för smuggling, trafficking eller vad som helst om man minskar kontrollerna. Man kan till exempel tänka sig att ett skepp stannar mitt ute i havet för att ta emot varor från ett annat

skepp, och sedan åker det vidare till nästa hamn utan kontroller. Kan det ske på detta sätt?

Anf. 152 Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER-SVÄRD (M):

Det vi har uppe nu är först och främst en riktlinjedebatt där syftet är att minska administrationen. Det är egentligen alla i grunden överens om. Frågan är bara hur man ska göra. Här handlar det om olika e-tjänster som finns och som är kopplade till hamnarna utifrån tullverksamhet men också migrationsverk, skatteverk och andra olika delar. Man rapporterar in.

Här handlar det mer om att man ska ha bättre tillgång till information utan att man som redare behöver deklarerar vid så många olika tillfällen. Det gäller alltså den administrativa delen. Kontrollen kommer fortfarande att finnas kvar.

Anf. 153 JOHNNY SKALIN (SD):

Om man inte behöver deklarerar vad man har för varor eller saker i båtarna – på vilket sätt minskar då kontrollen? Hur blir det om inte tullen behöver gå igenom vad alla skepp levererar för någonting?

Anf. 154 Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER-SVÄRD (M):

När man kommer in och angör en hamn måste man deklarerar vad man har. Det finns olika myndighetsroller när man lämnar uppgifter. I stället för att göra detta till var och en vid flera olika tillfällen – och det är egentligen samma typ av uppgifter – kan man rapportera in det hela *en* gång. Sedan ska materialet finnas tillgängligt att hämta för de olika parter som finns. Man tänker sig en single way in – en väg in. Men informationen finns, och den kommer att användas på samma sätt som den görs i dag.

Syftet är inte att underlätta smuggling, utan syftet är att minska den administrativa bördan framför allt inom EU:s inre marknad och mellan EU-hamnar. Det är det som är tanken. Frågeställningen om huruvida detta kommer att innebära mer tjänster och teknik och högre kostnader kommer upp. Det är en frågeställning som kan finnas under debattens gång och som jag själv hade tänkt lyfta fram i diskussionen.

Däremot handlar det mer om hur vi kan använda information som ändå ska lämnas och att man kanske bara lämnar det en gång. Det ska i alla fall vara uppgifter till de olika myndigheterna i deras ansvar att kontrollera, för det kommer att finnas kvar även i fortsättningen.

Anf. 155 ORDFÖRANDEN:

Vi går till beslut, och jag finner att det finns stöd för regeringens position och upplägg inför de fortsatta behandlingarna och diskussionerna.

Frågan är om det finns några övriga frågor som statsrådet vill ta upp eller om det finns några frågor från nämndens sida om de övriga frågor som finns angivna under punkt 11. Nej. Då tackar vi statsrådet för i dag.

Innehållsförteckning

2011/12:37

1 juni

1 § Rättsliga och inrikes frågor	1
Anf. 1 ORDFÖRANDEN.....	1
Anf. 2 Statssekreterare MAGNUS G GRANER	1
Anf. 3 ORDFÖRANDEN.....	2
Anf. 4 Statssekreterare MAGNUS G GRANER	2
Anf. 5 JOHNNY SKALIN (SD).....	4
Anf. 6 ORDFÖRANDEN.....	4
Anf. 7 JOHNNY SKALIN (SD).....	4
Anf. 8 Andre vice talman ULF HOLM (MP).....	4
Anf. 9 JACOB JOHNSON (V).....	5
Anf. 10 Statssekreterare MAGNUS G GRANER	5
Anf. 11 Andre vice talman ULF HOLM (MP).....	6
Anf. 12 Statssekreterare MAGNUS G GRANER	6
Anf. 13 Kanslirådet ANDERS FÄLLGREN	6
Anf. 14 JOHNNY SKALIN (SD).....	6
Anf. 15 Kanslirådet ANDERS FÄLLGREN	6
Anf. 16 ORDFÖRANDEN.....	7
Anf. 17 Statssekreterare MAGNUS G GRANER	7
Anf. 18 ORDFÖRANDEN.....	7
Anf. 19 Statssekreterare MAGNUS G GRANER	7
Anf. 20 Andre vice talman ULF HOLM (MP).....	8
Anf. 21 Statssekreterare MAGNUS G GRANER	8
Anf. 22 Andre vice talman ULF HOLM (MP).....	8
Anf. 23 ORDFÖRANDEN.....	8
Anf. 24 Statssekreterare MAGNUS G GRANER	8
Anf. 25 JACOB JOHNSON (V).....	9
Anf. 26 Statssekreterare MAGNUS G GRANER	9
Anf. 27 ORDFÖRANDEN.....	9
Anf. 28 Statssekreterare MAGNUS G GRANER	9
Anf. 29 ORDFÖRANDEN.....	9
Anf. 30 Statssekreterare MAGNUS G GRANER	9
Anf. 31 KERSTIN HAGLÖ (S)	10
Anf. 32 JOHNNY SKALIN (SD).....	10
Anf. 33 Statssekreterare MAGNUS G GRANER	11
Anf. 34 ORDFÖRANDEN.....	11
Anf. 35 Statssekreterare MAGNUS G GRANER	11
Anf. 36 KARL SIGFRID (M)	12
Anf. 37 Rättssakkunnige ERIK TIBERG	12
Anf. 38 ORDFÖRANDEN.....	12
Anf. 39 Statssekreterare MAGNUS G GRANER	12
Anf. 40 JOHNNY SKALIN (SD).....	13
Anf. 41 ORDFÖRANDEN.....	13
Anf. 42 Statssekreterare MAGNUS G GRANER	13
Anf. 43 CARINA OHLSSON (S)	14
Anf. 44 JOHAN LINANDER (C)	14
Anf. 45 Statssekreterare MAGNUS G GRANER	14
Anf. 46 ORDFÖRANDEN.....	15
Anf. 47 Statssekreterare MAGNUS G GRANER	15
Anf. 48 ORDFÖRANDEN.....	15

Anf. 49	Statssekreterare MAGNUS G GRANER	15
Anf. 50	ORDFÖRANDEN	15
2 §	Rättsliga och inrikes frågor	16
Anf. 51	ORDFÖRANDEN	16
Anf. 52	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M)	16
Anf. 53	EVA-LENA JANSSON (S)	16
Anf. 54	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M)	16
Anf. 55	ORDFÖRANDEN	17
Anf. 56	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M)	17
Anf. 57	JOHNNY SKALIN (SD)	17
Anf. 58	JACOB JOHNSON (V)	18
Anf. 59	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M)	18
Anf. 60	JACOB JOHNSON (V)	18
Anf. 61	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M)	18
Anf. 62	ORDFÖRANDEN	18
Anf. 63	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M)	18
Anf. 64	JACOB JOHNSON (V)	19
Anf. 65	ORDFÖRANDEN	19
Anf. 66	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M)	19
Anf. 67	JOHNNY SKALIN (SD)	19
Anf. 68	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M)	20
Anf. 69	ORDFÖRANDEN	20
Anf. 70	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M)	20
Anf. 71	CAROLINE SZYBER (KD)	20
Anf. 72	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M)	20
Anf. 73	ORDFÖRANDEN	21
Anf. 74	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M)	21
Anf. 75	ORDFÖRANDEN	21
3 §	Transport, telekommunikation och energi	
	(telekommunikation)	22
Anf. 76	ORDFÖRANDEN	22
Anf. 77	Statssekreterare DANIEL JOHANSSON	22
Anf. 78	ORDFÖRANDEN	22
Anf. 79	Statssekreterare DANIEL JOHANSSON	22
Anf. 80	JACOB JOHNSON (V)	23
Anf. 81	LARS MEJERN LARSSON (S)	23
Anf. 82	Statssekreterare DANIEL JOHANSSON	23
Anf. 83	JOHNNY SKALIN (SD)	23
Anf. 84	Andre vice talman ULF HOLM (MP)	23
Anf. 85	ORDFÖRANDEN	23
Anf. 86	Statssekreterare DANIEL JOHANSSON	24
Anf. 87	ORDFÖRANDEN	24
Anf. 88	Statssekreterare DANIEL JOHANSSON	24
Anf. 89	ORDFÖRANDEN	24
4 §	Transport, telekommunikation och energi	
	(telekommunikation)	25
Anf. 90	ORDFÖRANDEN	25
Anf. 91	Statsrådet STEFAN ATTEFALL (KD)	25
Anf. 92	EVA-LENA JANSSON (S)	26
Anf. 93	JOHNNY SKALIN (SD)	26

Anf. 94	Statsrådet STEFAN ATTEFALL (KD)	26
Anf. 95	Kanslirådet GUSTAF JOHNSSÉN	27
Anf. 96	JACOB JOHNSON (V)	28
Anf. 97	Andre vice talman ULF HOLM (MP)	28
Anf. 98	EVA-LENA JANSSON (S)	28
Anf. 99	Statsrådet STEFAN ATTEFALL (KD)	29
Anf. 100	Kanslirådet GUSTAF JOHNSSÉN	30
Anf. 101	MARIE GRANLUND (S)	30
Anf. 102	KARL SIGFRID (M)	30
Anf. 103	EVA-LENA JANSSON (S)	30
Anf. 104	JACOB JOHNSON (V)	31
Anf. 105	Andre vice talman ULF HOLM (MP)	31
Anf. 106	Statsrådet STEFAN ATTEFALL (KD)	31
Anf. 107	Kanslirådet GUSTAF JOHNSSÉN	33
Anf. 108	ORDFÖRANDEN	33
5 §	Rättsliga och inrikes frågor	34
Anf. 109	ORDFÖRANDEN	34
Anf. 110	Statsrådet ERIK ULLENHAG (FP)	34
Anf. 111	ORDFÖRANDEN	34
Anf. 112	Statsrådet ERIK ULLENHAG (FP)	34
Anf. 113	ORDFÖRANDEN	35
Anf. 114	Statsrådet ERIK ULLENHAG (FP)	35
Anf. 115	Andre vice talman ULF HOLM (MP)	36
Anf. 116	ORDFÖRANDEN	37
Anf. 117	JOHNNY SKALIN (SD)	37
Anf. 118	Statsrådet ERIK ULLENHAG (FP)	37
Anf. 119	JOHNNY SKALIN (SD)	38
Anf. 120	Statsrådet ERIK ULLENHAG (FP)	38
Anf. 121	ORDFÖRANDEN	38
6 §	Transport, telekommunikation och energi (transport)	39
Anf. 122	ORDFÖRANDEN	39
Anf. 123	Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER-SVÄRD (M)	39
Anf. 124	ORDFÖRANDEN	39
Anf. 125	Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER-SVÄRD (M)	39
Anf. 126	JOHNNY SKALIN (SD)	39
Anf. 127	Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER-SVÄRD (M)	39
Anf. 128	ORDFÖRANDEN	39
Anf. 129	Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER-SVÄRD (M)	40
Anf. 130	JOHNNY SKALIN (SD)	40
Anf. 131	Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER-SVÄRD (M)	40
Anf. 132	JOHNNY SKALIN (SD)	40
Anf. 133	Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER-SVÄRD (M)	40
Anf. 134	ORDFÖRANDEN	40
Anf. 135	JOHNNY SKALIN (SD)	41
Anf. 136	ORDFÖRANDEN	41

Anf. 137 JOHNNY SKALIN (SD)	41
Anf. 138 ORDFÖRANDEN	41
Anf. 139 Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER- SVÄRD (M).....	41
Anf. 140 Andre vice talman ULF HOLM (MP).....	41
Anf. 141 JOHNNY SKALIN (SD)	42
Anf. 142 Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER- SVÄRD (M).....	42
Anf. 143 ORDFÖRANDEN	42
Anf. 144 Andre vice talman ULF HOLM (MP).....	42
Anf. 145 ORDFÖRANDEN	42
Anf. 146 Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER- SVÄRD (M).....	43
Anf. 147 ORDFÖRANDEN	43
Anf. 148 Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER- SVÄRD (M).....	43
Anf. 149 JOHNNY SKALIN (SD)	43
Anf. 150 Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER- SVÄRD (M).....	43
Anf. 151 JOHNNY SKALIN (SD)	43
Anf. 152 Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER- SVÄRD (M).....	44
Anf. 153 JOHNNY SKALIN (SD)	44
Anf. 154 Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER- SVÄRD (M).....	44
Anf. 155 ORDFÖRANDEN	44